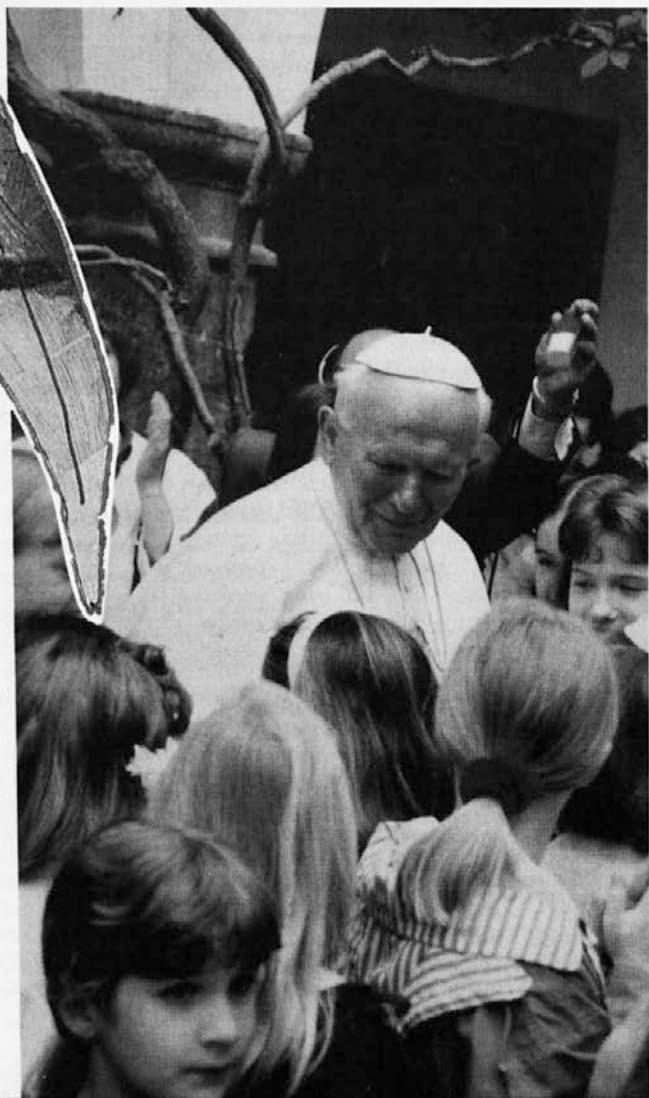
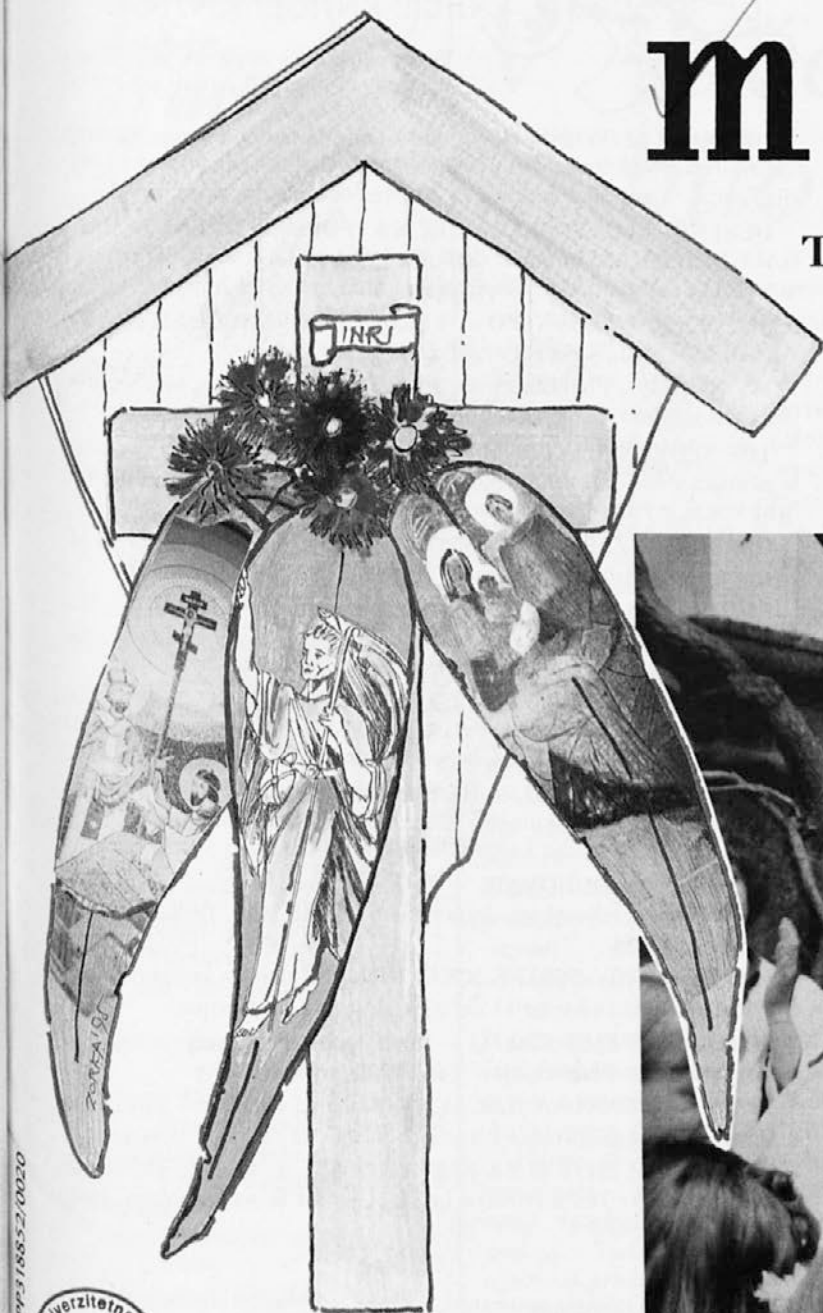

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 45
JUNIJ 1996

Stalna naslovna slika tega letnika predstavlja tri slovenska verska središča v Avstraliji: Melbourne, Sydney in Adelaide. Delo Zorke Černjak. Na fotografiji pa je tokrat papež z mladimi v Sloveniji.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

Dolgo ste čakali na to junijsko številko Misli, a dočakali ste jo.

Katarina in p. Niko, ki sta bila pri prvih straneh tokratnih Misli še tukaj, sta zdaj v Sloveniji. Hvala jima za pomoč.

Mesec junij je bil navadno posvečen spominu na pobite domobrance, kar je zdomstvo doživljalo na svoj način, doma pa je bil to mesec tihih maš za pokojne, ki niso smeli biti imenovani.

Z osamosvojitvijo Slovenije v tem mesecu praznujemo dan državnosti. Praznovali smo ga tudi v naših skupnostih.

Slovinci živeči v Avstraliji pa naj bi se letos spominjali petinštridesetih let organiziranega življenja slovenske skupnosti tukaj. Patra Klavdij Okoren in Beno Korbič sta začela zbirati rojake k slovenskim mašam in jih povezovati z Mislimi, ki svoj ljubilej praznujejo drugo leto. Na srečanjih po mašah se je počasi začelo oblikovati društveno življenje.

Nekaj tega boste lahko prebrali v junijski številki Misli, ki je zdaj pred vami. V tej številki je še krajši prispevek, ki vas želi spomniti na letošnji popis prebivalstva in da je usoda prihodnosti slovenske skupnosti v naših rokah. Ne dajmo si vzeti, kar nam pripada.

- pater Tone

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. IDEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

MY HOUSE – Pesniška zbirka Toneta Kuntnerja "Moja hiša", prevedena v angleščino. Cena deset dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mautnerja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE. – Kuharska knjiga o domačih jedeh. Cena prve knjige 11 dolarjev, druge pa 13 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena petnajst dolarjev.

JESENSKO LISTJE in ZA PEST DROBIŽA sta pesniški zbirki adalajdskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Obe sta še na razpolago, vsaka za ceno deset dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1996 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 20.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax: (03)9380 2141

V začetku pa ni bilo...

V začetku pa ni bilo...	- stran 129
Bog blagoslovi predrago Slovenijo	- stran 130
Spomini ne zbledijo	
- p. Valerijan	- stran 132
Prešteli nas bodo	- stran 134
Pismo iz Avstralije	- stran 135
Beseda, kamen, les	
- Ljenko Urbančič	- stran 136
Bog je velik, ker zna...	
- pismo p. Pepija	- stran 137
Središče sv. Cirila in Metoda, Melbourne	- p. Tone - stran 139
Dragi rojaki	- p. Niko - stran 141
Izpod Triglava	- stran 142
Na poti do oltarja	
- K. M.	- stran 144
Središče svetega Rafaela, Sydney	
- p. Valerijan	- stran 146
Zbogom Avstralija	
- Stanko Kastelic	- stran 148
Moje celice - zapiski iz zaporov	
- Jožko Kragelj	- stran 149
Naše nabirke	- stran 149
V ključnih zadevah ni bilo velikih napak	- stran 151
Središče svete Družine, Adelaide	
- p. Janez	- stran 152
Perth - p. Tone	- stran 153
Z vseh vetrov	- stran 154
Kotiček naših mladih	- stran 156
Križem avstralske Slovenije	
	- stran 157

Dobrih dvesto let je Avstralija kontinent belega človeka, a to je le trenutek njenega zdajšnjega življenjskega obdobja, zaradi katerega se je moral umakniti rjavi človek. Del tega trenutka smo tudi mi, Slovenci v Avstraliji. Stari smo **petinštirideset let**. Konec maja 1951 sta prišla na ta oddaljen konec sveta frančiškana p. Klavdij Okorn in p. Beno Korbič (o njunih začetkih lahko berete na strani 135, ki je vzeta iz ameriške Ave Marije za julij 1951). Pri slovenskem bogoslužju so se začele zbirati skupine, ki jih je bela Avstralija spoznala za Slovence. In kako to, da so šli, da smo šli, tako daleč?

V velikonočni oddaji na SBS radiu smo letos lahko sišali, kako je doktor teologije primerjal veliki petek z letom 1941 in dan vstajenja z letom 1945. Vojna je bila končana, Slovenija osvobodjena. Za to veliko noč je moralo na križ tisoče domobrancev; tiste, ki so si svobodo razlagali po svoje, pa so še enkrat obsvobodili. Spet drugi so zasejali Slovenijo po vsem svetu.

Vsega je bil kriv Beograd, zato je padla odločitev: zakaj bi jim dajali tisto, kar je najboljšega. Pet let je minilo od samostojnosti. Prazničnega vzdušja niti desetdnevna vojna ni skalila. Vzpeli smo se na vrh gore in svobodno zdihali, gospodarji na svojim. Nekateri so začeli razmišljati, da bi si razdelili, kar je prej jemal Beograd. Zdi se, da so najuspešnejši tisti, ki so bili preje tam.

Tako je junij mesec praznovanja in žalovanja, veselja in bolečine, ponosa in želje po spravi. Zlasti sprava je v zadnjih letih tolikokrat omenjena, da je izgubila svojo ceno. Nekaj podobnega se dogaja z zakramentom sprave, ki je v krizi. Javno mnenje pokriva množico grehov.

Veliko dobre volje in želja je zbrane v narodu. Če se ponašamo s krščanskim izročilom, vemo, kje naj iščemo. Bi še našli katekizem in tam prebrali, kaj je potrebno za sveto spoved. Tudi novi katekizem še vedno govori o kesanju, izpovedi grehov in zadoščevanju. Tega si niso izmislili v Rimu. Ta katekizem je Bog zapisal v srce človeka in ga izgovoril v Jezusu. Zgodilo se je, da so križali tudi njega. A doživel je veliko noč. In naša velika noč bo resnična, ko bomo doživeli njegovo. Prej pa bo treba na Kalvarijo eden z "Oče odpusti jim..." spet drugi z "spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo."

V začetku pa ni bilo tako... Potem smo mu prekrižali načrte.

BOG BLAGOSLOVI PREDRAGO SLOVENIJO

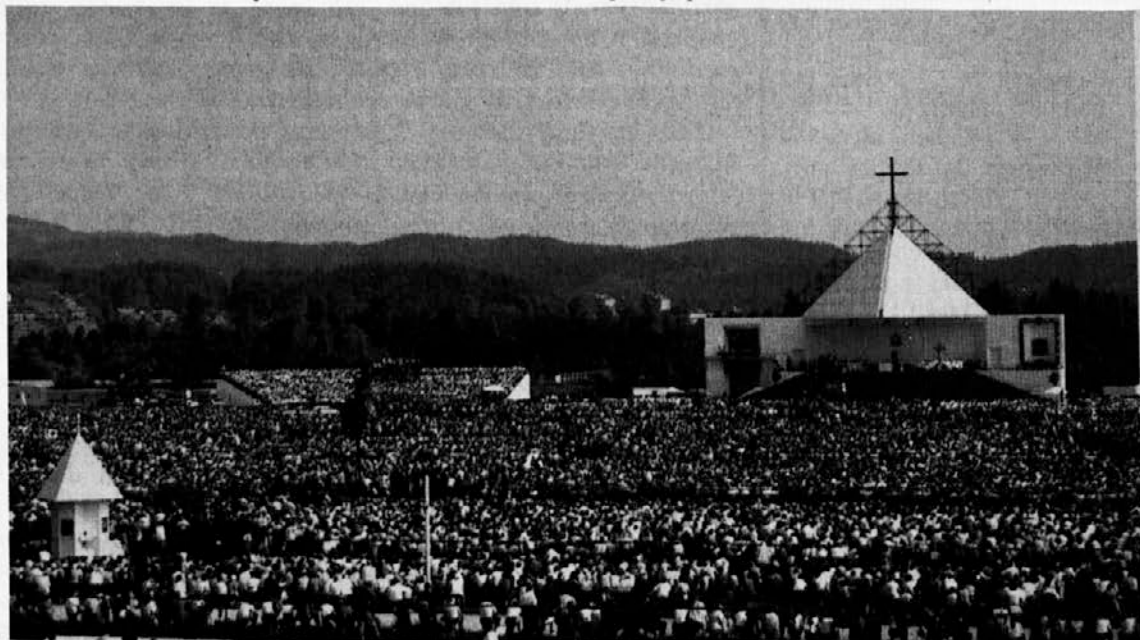
Iskreno sem hvaležen najprej božji Previdnosti, da mi je v velikonočnem času omogočila ta obisk na povabilo škofov in oblasti Republike Slovenije... Zahvaljujem se vsem, ki so se v velikem številu in lahko rečem z navdušenjem udeležili raznih srečanj v času mojega bivanja v Sloveniji.

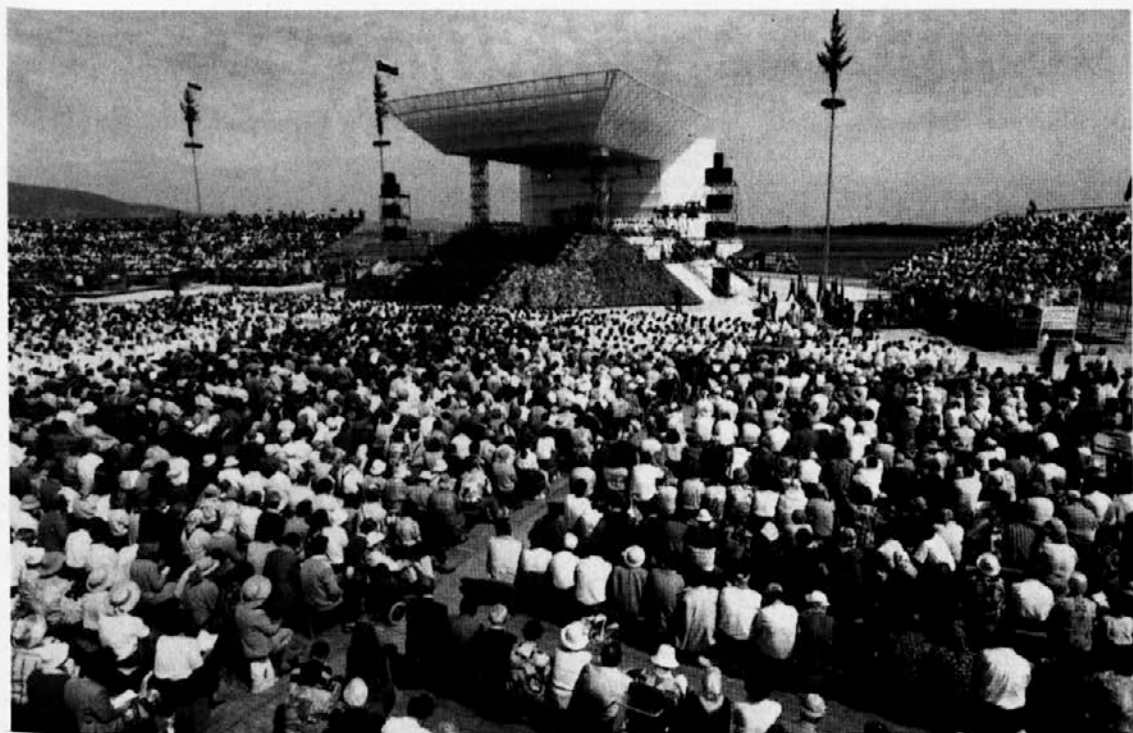
Iz več razlogov je veselje ob tem obisku zelo veliko. Ob mojem prihodu je ubrano zvonjenje po vsej deželi sporočilo poseben pomen tega dogodka za zgodovino celotnega naroda, ki živi na križišču med izmučenim območjem Balkana in ostalo Evropo, in sem ga hotel opogumiti na poti popolne svobode in miru.

V okvirih so odlomki iz papeževe splošne avdicence na trgu sv. Petra, 22. maja 1996.

Zgoraj: na srečanju z mladimi v Postojni.
Spodaj: pri maši v Stožicah.

Slovesna maša na mariborskem letališču.

Zgodovina krščanstva slovenskega ljudstva šteje že 1250 let. Njegova sedanja država je stara komaj pet let. Po obdobju lastne države Karantanije so Slovenci bili sestavni del drugih državnih tvorb, posebno še habzburške monarhije Avstro-Ogrske. Po prvi svetovni vojni je bila ustanovljena država Južnih Slovanov. Slovenci so stopili v novo državo skupaj z drugimi, med njimi so bili Hrvati, Srbi, Črnogorci ter Bosna in Hercegovina. Tudi oni so doživeli trpljenje druge svetovne vojne in po svetovnem spopadu so se z drugimi narodi znašli v Jugoslovanski federaciji, podrejeni oblasti komunističnega sistema. Šele v devetdesetih letih je ta federativna vez prenehala, toda za ceno državljanske vojne, ki je terjala nemalo žrtev, čeprav je k sreči na slovenski zemlji trajala manj kot drugje.

To so najnovejši politični dogodki, vendar je zgodovina slovenskega ljudstva, ki je zraslo na ozemlju, ki je pred tem pripadalo Rimskemu imperiju, veliko daljša.

Zahvaljujoč krščanstvu je Slovenija ustvarila svojo tipično kulturno istovetnost, kot se je to zgodilo v številnih drugih narodih v Evropi in po svetu. Cerkev na Slovenskem se še vedno spominja tistih imen, ki so ji prinesli vero iz bližnjih središč v Salzburgu, Ogleju in Panoniji: svetih škofov Virgila, Modesta, Pavlina in svetih bratov Cirila in Metoda. Z gotovostjo lahko povemo, da je razvoj slovenske kulture tesno povezan s krščanstvom, začeni prav z jezikom, prisotnim v pisnih dokumentih iz desetega stoletja, ki vsebujejo katehetska in pridigarska besedila. Krščanstvo je prišlo v Slovenijo iz Rima in zato v slovenski kulturi zahodna sestavina prevladuje nad vzhodno. Med mojim obiskom sem vse to posebej naglasil, posebno še med srečanjem s kulturniki in znanstveniki v Mariboru. Slovenska kultura je stara kultura, ki je tako na znanstvenem kot na področju ljudskih izročil zaznamovana z zahodnim značajem. To se je jasno pokazalo v bogoslužnih slavjih; in je nadalje zelo močno prišlo do izraza med srečanjem z mladimi v Postojni. Mladi, dediči kulture, so tukaj poklicani, da jo izročijo rodovom tretjega tisočletja.

Spomini ne zbledijo

Vsako leto ob tem času mi spomini hitijo k tistim usodnim dnevom v maju in juniju leta 1945. Druga svetovna vojna se je končala zadnje dni aprila istega leta. Vojaki premagane nemške vojske so se umikali skozi Slovenijo domov v Nemčijo. Pričakovali ali vsaj upali smo, da bodo zavezniki zasedli tudi naše kraje. Žal ni bilo tako. Na zahodu naše domovine so prišli le do Trsta in na severu do Koroške meje. Zavezniki, med katerimi je bila tudi Rusija, so prepustili Jugoslavijo in države vzhodno od nas sovjetskemu bloku. Domobranci in slovenska vlada v begunstvu v Londonu so skušali prepričati zaveznike, da naj bi zasedli tudi našo domovino, poskrbeli za svobodne volitve ter vzpostavili demokratično slovensko vlado. Toda spet se je zgodila krivica, da so velesile krojile usodo malih narodov in se niso ozirale na voljo ljudstva.

Tako je bilo takoj prve dni maja jasno, da zavezniške zasedbe pri nas ne bo. Bilo je samo vprašanje dni, kdaj bodo partizani prišli s hribov in se prikazali iz gozdov slaviti zmago. Ker domobranci niso dobili podpore zaveznikov, so se morali umakniti v Avstrijo v upanju, da se bodo v dveh tednih vrnil kot zmagovalci. To upanje je začelo upadati, ko so po prihodu prek meje morali Angležem oddati orožje. Tudi med civilisti je bil tiste dni velik preplah, ker so se ljudje bali krvavega obračunavanja nad tistimi, ki niso hoteli pomagati partizanom med revolucijo ali so jim na ta ali oni način nasprotovali. Iz strahu je zato veliko ljudi pobegnilo v Avstrijo ali Italijo. Mejnih prehodov niso nikjer nadzorovali. Zato je bil prehod meje neoviran, dokler niso oblasti prevzeli partizani.

Takrat sem bil v ljubljanskem frančiškanskem samostanu kot klerik gimnazijec. Večina drugih je bila že prej poklicana k domobrancem; tudi mene so poklicali. Toda že pri prvem zdravniškem pregledu me je vojaški zdravnik dr. Grapar poslal domov na okrevanje zaradi razširjenega srca. Ker je bila večina sobratov domobrancev na tem, da se s svojimi enotami umaknejo v Avstrijo, mi je moj neposredni predstojnik, pater Karel Dijak, dejal, da meni ni treba oditi, ker nisem bil v vojski. Vendar šole ne bo, ker večina odhaja. Vsak odgovarja sam zase, če ostane doma ali odide v tujino. Odločil sem se, da se z drugimi umaknem v Avstrijo. V klerikatu je tako ostal le bolni brat Venancij Kastelic iz

Bršljina pri Novem mestu, ki je še isto leto avgusta umrl za tuberkulozo.

Težki občutki so me spreletavali, ko sem zapuščal domovino, mater, sestre in brate, ne da bi vedel za kako dolgo. Če ostanem doma, me čaka negotova prihodnost, če odidem v tujino, grem v neznano. Tolažila me je le zavest, da imam dobre sobrate, ki bodo z menoj delili usodo begunca.

Potovanje iz Ljubljane v Avstrijo je trajalo od torka do sobote. Hodili smo peš in se veliko ustavljali, ker so bile ceste polne umikajoče se vojske in civilistov z vozovi s konjsko vprego in vseh vrst motornih vozil. Vse se je kot ogromna reka valilo proti meji. Pri Sveti Ani nad Tržičem so čakale dolge kolone na prehod skozi ljubeljski predor. Predor še ni bil končan in zato v njem ni bilo luči, namesto asfalta pa po tleh prek gležnjev vode in blata. Kolona se je tu in tam ustavila sredi tunela. Pešci smo se takrat tipaje pomikali med vrstami vozil proti izhodu, dokler se nismo znašli v Avstriji. Kleriki smo se oglasili pri kapucinih v Celovcu. Gostoljubno so nas sprejeli in z nami delili skromno hrano, ki je bila zaradi vojske bolj pičla. Domobranci in civilisti pa so se ustavili na Vetrinjskem polju in si postavili šotore, napravili kolibe iz vej in jih pokrili z drevesnim lubjem ali čimer koli že.

Po dveh ali treh tednih so Angleži začeli vračati

domobrance Titu. Grdo so jih nalagali, da jih hočejo prepeljati v udobnejše taborišče v Italiji. Brata sem zadnjikrat videl 28. maja. Ko sem naslednji dan prišel v taborišče, je že odšel z njihovim transportom. Vse do prvega tedna v juniju so odhajali. Kmalu se je po taborišču med civilisti razširila grozna novica, da domobrance vračajo Titovi vojski. Udarila je kot strela z jasnega. Večina ljudi, ki so ostali v taborišču in bi morali prav tako s transporti oditi v "Italijo", je sploh ni hotela sprejeti, prekruta je bila.

Po burnih protestih pri različnih oblasteh s pomočjo dr. Valentina Meršola, bivšega primarija ljubljanske splošne bolnišnice, so angleške oblasti objavile, da se nikomur več proti njegovi volji ne bo treba vrniti v domovino. Med begunci iz Slovenije je bil tudi ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman, ki je z nami bridko objokoval vračanje domobrancev. Kajti vsi, ki smo poznali neizprosno krutost komunizma, smo vedeli, da domobrance v rokah komunistov ne čaka nič dobrega.

Kmalu zatem je angleška zasedbena oblast predstavila vse civiliste iz Vetrinja v taborišče Pegez pri Lienzu v Tiolah. Ker so tam organizirali slovensko gimnazijo, smo se kleriki gimnazijci pridružili taboriščnikom, da smo lahko nadaljevali šolanje, naši bogoslovci pa so odšli v Schwatz v Avstriji, ki je bil v francoski zasedbeni coni. Tam so francoski frančiškani imeli svoje bogoslovje. Po letu bivanja v barakah v Pegezu smo se spet selili. V živinskih vagonih so nas odpeljali v taborišče Spittal na Dravi. Tu smo imeli boljši občutek samo zato, ker smo bili bliže domovini. Drugače je bilo vse enako: stanovanja, cerkev, šola - vse v barakah, hrana prav tako enolična, vendar se je sčasoma zboljšala, ko so se menjavali upravniki Angleži.

Po treh letih taboriščnega življenja v Avstriji, smo morali misliti na odhod naprej v tujino. Kajti razmere v domovini se niso spremenile in begunci smo bili doma še vedno ožigosani kot "kriminalci". Tisti, ki so upali na vrnitev, so to misel že opustili. Pa tudi Avstrija je zahtevala izselitev. V začetku so v taborišče prihajali Titovi agenti, ki so nas nagovarjali, naj se vrnemo domov, da se nam ne bo nič zgodilo. Če se do določenega datuma ne vrnemo, bomo izgubili državljanstvo. Zaradi

domotožja in vztrajnega prigovarjanja so se nekateri vrnili. Zagotavljanje, da se jim ne bo nič zgodilo, je bilo v številnih primerih zlagano. Nekateri pa so izginili brez sledu, ker se je kdo hotel polastiti njihovega posestva.

Usoda 12.000 domobrancev je morala biti dolga leta zavita v molk. Vendar je Bog poskrbel za priče tega največjega zločina nad našim narodom. Nekaterim žrtvam pokola se je posrečilo rešiti iz brezna mrličev in zbežati v tujino. Po potrjenih podatkih je bila večina od teh dvanajst tisoč pobitih, izpuščeni so bili le nekateri mladoletni. So pa primeri, da so tudi ti po vrnitvi v domači kraj doživeli žalosten konec, ko se je kak domačin, zagrizen komunist, znesel nad njimi, ne da bi komu za to odgovarjal. O vseh teh stvareh govorijo dokumentirani zapisi pričevanj.

Naše triletno begunsko taboriščno življenje se je za večino končalo leta 1949. Glavnina naših beguncev v Avstriji se je izselila v Argentino, ki je sprejela cele družine, ne glede na starost in delovne zmožnosti družinskih članov. Druge države Južne in Severne Amerike ter Avstralija so bile bolj izbirčne in so sprejemale večinoma le delovno silo. Nas mlade frančiškane je bivši provincial dr. Gracijan Heric zbral skupaj v Italiji in nam priskrbel potne dokumente, da smo se preselili na ameriško Brezje, v Lemont v Združenih državah Amerike, kjer smo nadaljevali študij in dosegli duhovniški poklic.

Naj bodo gornje besede zapisane v spomin naših sobratov, ki so tudi med žrtvami domobranskega pokola; našim duhovnikom, bogoslovcem, redovnikom in redovnicam, mojemu bratu Francetu, možem in fantom, ki so izgubili svoja življenja tistega usodnega poletja 1945 ali že prej, med revolucijo.

pater Valerijan

[Lesorezi in linorezi K. Mirtiča so vzeti iz knjige Velika Črna maša za pobite Slovence dr. Tineta Debeljaka.]

Prešteli nas bodo!

Veliko ima slovenščina prijateljev in tudi zagovornikov med nami, pa večji del le v besedi, ne v dejanju! Mi smo Slovenci, pa se le "angleški" pogovarjamo! Ljubimo v prihodnje svojo domovino, ljubimo svojo besedo materino, pa ne le v besedi, temveč tudi v dejanju in resnici, iz čiste ljubezni do Boga in svojega roda!

Anton Martin Slomšek

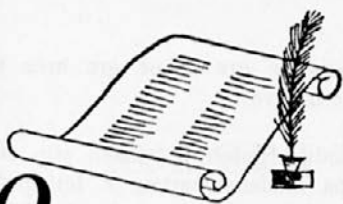
Letos je spet na vrsti **popis prebivalstva** - census. Med 27. julijem in 6. avgustom vas bodo obiskali popisovalci in vam dali formularje, ki jih boste morali izpolniti. Po zadnjem štetju leta 1991 nas je uradno le okoli 6,400. Predzadnje štetje je imelo precej večjo številko: nekaj nad 16.800. Če hočemo kot slovenska skupnost v Avstraliji

tudipraktično obstati, se moramo letos bolj potruditi, da bi se vsi s slovenskimi koreninami predstavili kot Slovenci. Zakaj je to pomembno? Samo če dokažemo, da nas je nekaj, lahko pred državo opravičimo potrebo po učenju slovenskega jezika v državnih šolah, ure slovenskih programov na različnih radijskih postajah in televiziji, tudi potrebo po slovenskih duhovnikih (napisati moramo tudi, da smo katoličani) in podobno.

Posebej je treba paziti na tele točke v tokratnem popisnem vprašalniku: 11, 15 in 16; te sprašujejo po deželi vašega rojstva ter rojstva vaših staršev. Odgovor je **SLOVENIA**. Ne pozabimo, da sem spada vse današnje ozemlje Slovenije z zamejstvom vred, ne glede na to, kako je bilo v preteklosti. Tudi letos ni posebnega vprašanja o narodni pripadnosti, zato bomo pri gornjih točkah precej izgubili. Mnogi rojaki so bili rojeni v različnih evropskih državah, v Argentini, Egiptu in še kje. Pod številko 17 je postavljeno vprašanje če govori oseba poleg angleščine še kak drug jezik. Tudi otroci, ki slovensko razumejo, govorijo pa bolj malo, naj napišejo **SLOVENIAN**. Prav na podlagi tega vprašanja lahko pokažemo, da nas je še nekaj.

Bodite ponosni, da ste Slovenci in ta ponos pokažite tudi pisani množici narodov, med katero živite. Slovenija je že nekaj let priznana. Zdaj gre za priznanje "Slovenije" v Avstraliji.

pater Tone

Pismo iz Avstralije

Oglasila sta se naša dva misijonarja, p. Klavdij Okorn in p. Beno Korbič, ki sta odšla prav na praznik Marije Pomagaj/24. maja/ na pot proti Avstraliji. Morda bralce zanima nekaj vrstic iz njihovega prvega poročila:

V soboto dne 26. maja sva srečno pristala na Mascot-letališču v Sydney, Avstralija. Vsa vožnja od San Francisca je trajala 29 ur. Sem sva prispela zvečer ob sedmih, a bila je že tema, ker je tu zdaj zimski čas. Vse formalnosti so bile v pol ure opravljene, povsod so bili z nami zelo prijazni. Nihče naju ni pričakoval, saj niso vedeli, da prideva. Ko sva stala v veži carinarnice in se ozirala okrog, se je nek mož sam od sebe ponudil, da naju popelje z avtom. Ta njegova kara je bila bolj igračka, kakor pa avto. Komaj sva se zbasala vanjo, šlo je pa le.

Waverley je predmestje Sydneya, oddaljeno od letališča kake tri milje. Okrog devetih sva že potrkala na samostanska vrata. Brat vratar nama je odprl in mislil prvi hip, da sva duhovnika, ki čakava na spoved. Še le kovčegi so ga spomnili, da pride ta dva iz Amerike. Kmalu smo bili v veselem pozdravljanju. Provincialni tajnik nam je pokazal škofijsko listo duhovnikov. Kar pogledala sva: med duhovniki, ki delujejo med New Australians, sta bila tudi najina imena. Seveda sva bila označena kot 'Slovaka'. Zmota sva takoj popravila.

Obiskala sva kardinala, ki nama je dal vse fakultete. On je tajnik izseljeniškega komiteja, od katerega sva zdaj popolnoma odvisna. Sva kaplana, slična vojaškemu kuratom. Dobiva mesečno plačo 10 funtov in tudi

stroške za vožnjo bodo povrnili. P. Beno ostane za enkrat v škofiji Sydney, jaz pa bom potoval iz kraja v kraj.

Dne 7. junija nam piše p. Klavdij: Pravkar se nahajam v taborišču Greta blizu Maitlanda, nekako 130 milj severno od Sydneyja. Zelo veliko 'velemesto barak', nad pet tisoč ljudi. Pravi Babilon vseh narodnosti, kar jih premore Evropa. Naših ljudi: Slovencev, Hrvatov in še ostalih jugoslovanskih katoličanov je precej. Obiskal sem jih po barakah in našel celo nekaj družin, s katerimi smo bili skupaj v Nemčiji. Bili so zares veseli. "Razni duhovniki so hodili tod, a naših ni bilo od nikoder. Da ste le prišli!" sem slišal neštetokrat. - Je pa v kampu hudo: po sobah ni ne miz, ne stolov, prostora pa komaj toliko, da postaviš eno večjo in eno manjšo posteljo. Povečini so tu le ženske z otroci. Moški so posebej v tako imenovanih Hostels blizu Sydneya.

Taborišče ima svojega kaplana - Avstralca, pomaga pa mu poljski kaplan, ker je tu 45 odstotkov Poljakov. Ljudje so versko na splošno precej brezbrizni. Prva skrb je, da se vsak čim prej znebi taborišča. A to je precej težko, ker jih veže kontrakt za dve leti.

Precej ljudi pa že živi po vaseh. Prav vsepovsod so raztreseni. Če bi hotel vse obiskati, bi moral imeti karo. Za to pa niti misliti ni: na razpolago imam vlak in pa svoje noge...

Moj prvi obisk je imel namen ljudi spoznati in jih spomniti na versko dolžnost. Vidim pa, da bo težavno delo. Pa saj gre za duše. Morda bomo le kako rešili.

Beseda, kamen, les

*Pesnik nisem,
ne kipar;
vendar klesar,
rezbar, pisar.*

Ne štejem se za pesnika; pod svojim imenom imam objavljeni le dve pesmi. Obe sta bili spočeti iz nemoči. Prva je nastala v oktobru 1943, ko smo ustanavljali domobranstvo, slovensko narodno vojsko. Vojska - pa brez ene same svoje pesmi. Kaj vruga čakajo naši pesniki in skladatelji! Nekaj silnega me je zgrabilo pri srcu in čez noč so privreli v štirih kiticah "legijonarji, domobranci", ki so oznanili s petjem da "svojo zemljo ljubimo".

Ko je bil predor izvrtan, so se skozenj kaj kmalu vlile še druge lepe domobranske pesmi.

Politični emigraciji so od doma dolga leta ponujali spravo. Njihovo spravo. Takrat so tudi pod Južnim križem viseli svinčenosivi oblaki. Režim je uspešno ustvarjal javno mišljenje o boljševiku Titu kot prijatelju svobodnega sveta, človeku, ki se je upal postaviti po robu drugemu, veliko bolj imenitnemu boljševiku, Stalinu. Zato ni bilo nič čudnega, da so tudi marsikateremu domobrancu klecnila kolena. Kot denimo tistemu na pogrebni sedmini, ki je izvil iz sebe:

"Tudi mi smo pobijali."

"Človek božji, govori v svojem imenu," sem mu odvrnil. "Koder smo hodili jaz in moji soborci, ni bilo pobijanja."

Mož je pobegnil z morišča in verjamem, da ni nikoli ubil nasprotnika zunaj boja. Kaj ga je nagnalo, da se je zdaj trkal po prsih? Je bila prisila v takšni ali drugačni obliki?

Leta 1975, ko smo v Avstraliji pripravljali Slovenski obzornik, sem poprosil pesnika, da izrazi naše misli o spravi. Ko je mož to kmalu storil, me je temeljito razočaral, zakaj pesem ni bila sprava, temveč le molitev za odpuščanje. Ni si upal omeniti vsiljenega simbola peterokrake niti tisočev zamolčanih grobov. Njegovo spravo sem zavrnil in kaj hitro napisal svojo, v kateri sem odklonil režimsko "med ječarjem in jetnikom, umirajočim in krvnikom."

Često v življenju ne gre in ne gre brez jeze; tembolj če je svete narave.

Peščenec v Modrih gorah je včasih siv, redko rdečkast, često pa medene barve. Z leti počrni, vendar se pusti "okopati" z vodo in krtačo. Črtomira in Bogomilo sem izklesal iz dve in polmetrske skale, na zaželeno mesto pa smo ta težki par prenesli s strojem.

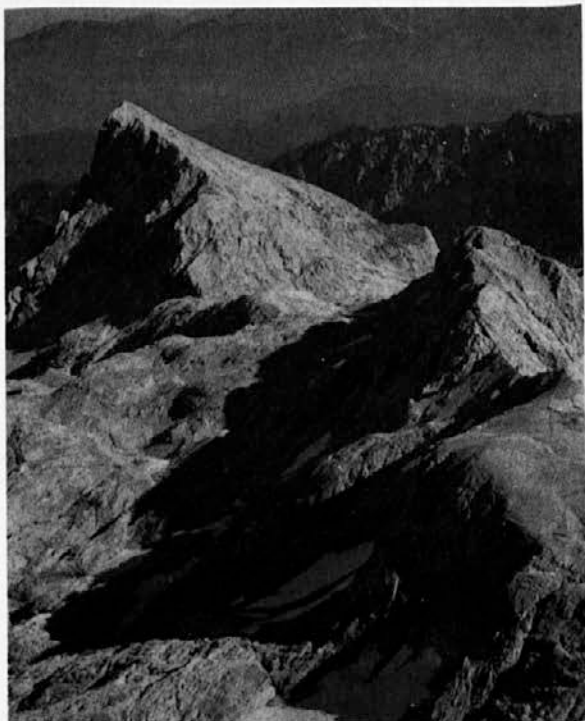
Še sam zelenooki domobranec iz Hiengovega literarnega krožka v Gradišču, Jaka Savinšek, ki je bil velik kipar, bi se ga mogoče razveselil; zelo zmerno, se razume.

Jokajočo mater Slovenijo sem izrezljal iz rdečega evkalipta. Neizprosno avstralsko sonce ji je prav kmalu izpilo življenja polno rdečino in jo odelo v častljivo sivino.

K ukvarjanju s podobarstvom v kamnu in lesu pa me ni nagnala jeza, temveč se mi je ponudila in me silovito pritegnila božanska tvarina sama. Ostalo sta opravila dleto in kladivo - jek jek jek jek.

Ljenko Urbančič

*Mount Milena, Avstralija
majnik - mali traven 1996*

Pogled na Kanjavec s Triglava.

Bog je velik, ker zna in hoče biti z majhnimi

Pismo p. Pepija Lebrehta - novega slovenskega misijonarja v Afriki
/nadaljevanje iz prejšnje številke/

P. Pepi Lebreht se je rodil 19. 3. 1964 v kraju Zg. Porčič v župniji Sveta Trojica v Slovenskih Goricah. Želja za duhovniški in redovniški poklic se je v njem razvila po srečanju s Frančiškom, zaradi njegovega veselja in preprostosti, čeprav je že prej želel pomagati ljudem. V frančiškanski red je vstopil leta 1983 in bil leta 1991 posvečen v duhovnika. Tri leta je bil kaplan na Viču, potem pa se je leto dni pri frančiškanih na Tromostovju v Ljubljani in v Parizu pripravljaj na delo v misijonih. Nadškof Alojzij Šuštar mu je 25. oktobra 1995 v cerkvi Marijinega oznanjenja v Ljubljani izročil misijonski križ, 22. novembra pa je priletel v Lome, glavno mesto afriške države Togo. Od tam je s sobratoma že naslednji dan krenil na več kot 500 kilometrov dolgo pot na sever Toga in naprej do Benina. Skupaj s p. Milanom Kaduncem skrbita za misijon Perma.

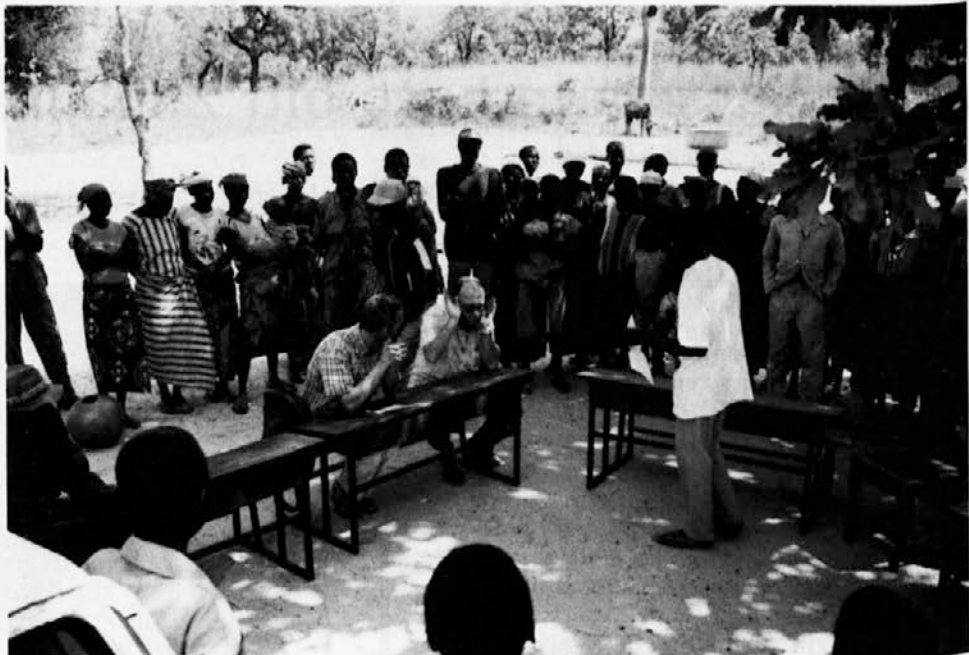

P. Pepi pri sprejemu misijonskega križa

FEBRUAR - Življenje nosi povsod po svetu svojo vsakodnevnost. Jaz sem se potopil v vsakodnevnost obsežne kmečke, savanske župnije Perma na severu Benina, sestavljene iz 17 vasi. V njej živi več etničnih skupin. Največ je Otammarijev (zidarjev). Že ime pove, da se odlikujejo po odlični zidavi hiš. Tako so v Afriki zelo znane hiše "tata somba", grajene iz blata in z vsaj enim nadstropjem. Danes so nekateri Otammariji začeli iz blata graditi že oglate hiše, ki jih najbolj premožni ne pokrivajo več s slamo, marveč s pločevino. V župniji se v tem času pojavlja tudi veliko pripadnikov plemena Peul, ki so zelo zanimivi. So nomadi, pasejo vole in krave. Izdelujejo poseben sir, ki ga na koncu celo pobarvajo z rdečo barvo. V zadnjem času ga redno kupujemo pri njih, ker je poceni, pa tudi nadvse okusen, pripravljen v olju skupaj s čebulo. Na začetku smo bili do tega sira nekako zadržani, saj so krožile govorice, da žene med pripravo sira

zaradi boljše kakovosti in okusa dodajo tudi to, kar telo v obliki tekočine izloči. Za vsak primer sir pred vsako uporabo dobro skuhamo. Peuli so muslimani, zelo zaprti v svojo skupnost; komaj kakšen govori francosko. Med Otammari niso priljubljeni, ker njihova živina po poljih uničuje pridelke in ker jih imajo domačini na sumu, da na poljih večkrat tudi kaj ukradejo.

V tem času se z vso ihto in veseljem učim precej drugačen jezik ditammari. Je jezik, ki ga v glavnem govorijo, v zadnjem času pa tudi že zapisujejo. Nekateri bolj inteligentni Otammari so vendarle uspeli izluščiti nekaj slovničnih stalnic in pravil, ki, lepo urejena, precej pomagajo pri učenju jezika. Vsak jezik razodeva filozofijo tistih, ki so ga zasnovali, odseva njihovo kulturo in povzema

Sodelavca p. Pepija
p. Hugues /Francoz/
in p. Milan
- po blagoslovu šole
se jima katehist
zahvaljuje za
opravljeno gradnjo

vsakdanji utrip življenja. Jezik ditammari do prihoda Francozov in pozneje krščanstva, recimo, sploh ni poznal pojma TEDEN in SEDEM DNI. Čas so merili po najbolj pomembnem dnevu, to je dnevu delovanja tržnice. Kot merilo so postavili tudi setev in pobiranje pridelkov. Otammari nimajo svojih imen za dneve (povzeli so jih iz francoščine), pa tudi ne zavesti o tednu in nedelji, ki je drugačen dan, dan počitka, dan za Gospoda. Ta zavest prek evangelizacije počasi pronica v debele skorje njihove zavesti, ki je zakoreninjena v dolgi tradiciji in nekoliko zavita tudi v molk in svetosti tabuja. Jezik ima nekaj izredno zanimivih potez. Beseda "Kuyie" pomeni hkrati dan, sonce in Bog. To se mi zdi zelo pomenljivo in lepo. Do sodobnih časov niso imeli besede za avto, zato so jo hitro skovali - "tematiciente" - kar pomeni hiša iz železa. Zanimivo se mi zdi tudi, da za upanje in poslušanje uporabljajo isto besedo. To si razlagam takole: kdor modro posluša bližnjega in zlasti Boga, ta lahko upa. Predvsem pa upanje zahteva ponižnost vere, za katero je poslušanje, poslušnost Gospodu, ena osnovnih potez.

S p. Milanom in p. Huguesom živimo lepo frančiškansko skupnost in smo si v pomoč in oporo. Pri delovanju v misijonu pa seveda večkrat naletimo na afriško drugačnost mišljenja, vrednotenja in gledanja. Tako v tem času doživljamo dokaj organiziran upor katehistov, ki bi za svoje animiranje kristjanov po vaseh radi dobili tudi redno

in močno otipljivo nagrado od misijonarjev. P. Milan je v soglasju s škofovskim vodstvom odločno proti temu. Bogu je treba služiti iz ljubezni in vere, ne zaradi nagrade. Misijonarji tudi ne moremo sprejemati pri nekaterih ukoreninjene moralne popustljivosti in nereda glede zakonskega in spolnega življenja. Potrebno je precej mučnega prepričevanja in vzgajanja. Pater Milan je izkušen misijonar, zato ga podpiram v jasnem spoznanju, da se novokrščeni morajo spreobrniti h Kristusu in v krščanstvo in pustiti za sabo pretekle poganske navade in obrede. Kdor bi rad služil resničnemu Bogu in hkrati ohranil staro tradicijo, ki verjame v božje sredništvo prek poganskih obredov, tak bi rad bil ob nedeljah in večjih praznikih kristjan, zunaj tega pa v starem poganskem čutenju, ki po večini zaslužuje in pripisuje čisto naravnim, razumljivim in razložljivim stvarem neko namišljeno resničnost. Da se je utopil otrok v ribniku je kriv, tako razmišljajo in govorijo, nekdo v vasi, ker se je zameril duhovom prednikov. Namesto da bi starši bolj pazili na svoje otroke in storili kaj več za njihovo varnost, odgovornost za smrt raje naprtijo nevidnim duhovom prednikov, kot da bi pri sebi začeli iskati možnost večje osebne odgovornosti. V tem so resnično revni.

Mislím, da je dovolj drobtinic iz naše vsakdanjosti. Bog vam daj, kar najbolj potrebujete.

pater Pepi

Našim novokrščencem se je tokrat pridružil **Daniel Peter Vrbnjak**. V petek, 21. junija sta ga prinesla h krstnemu kamnu cerkve Sv. Cirila in Metoda starša Martin Vrbnjak in Ivona, rojena Šerbec. Naj ga Bog spremlja s svojim blagoslovom, da bi postal dober človek in kristjan.

V ponedeljek, 13. maja, zjutraj je v St Vincents Hospitalu lepo spravljena z Bogom umrla **JULKA MRČUN**. Pokojna Julka se je rodila 12. decembra 1910 v vasi Les (kasneje Ples), župnija Moravče v družini Jožefa Mrčun in Julije, rojene Urbanija. Po poklicu je bila najprej šivilija. Leta 1939 je odšla v Nemčijo, da bi se pridružila nemškim sestram, od tam pa z zadnjim transportom pred začetkom druge svetovne vojne v Avstralijo. Težke razmere v času vojne so ji preprečile, da bi postala sestra. Zato je sama v maju 1945 naredila večno obljubo čistosti. Imela je tudi habit, v katerem je bila pokopana. V Avstraliji je vsa leta delala kot bolniška sestra, najdlje v St. Joseph Tower v Kewju. Bila je velika dobrotnica našega središča. Od obiska prvega slovenskega duhovnika v Melbournu je sodelovala z našo skupnostjo. S prihodom p. Bazilija kot stalnega duhovnika, se je ta povezanost samo še utrdila. Preprosta, skromna in tiha je znala pomagati vsakemu, ki je bil v stiski. Mnogim je bila botra pri krstu ali birmi in tudi priča pri poroki. Redno je hodila k delavniški maši in po odhodu sester zjutraj odpirala cerkev. Dolga leta je stregla bolnima Avstralkama. Kot največja dobrotnica Doma matere Romane, je postala prva stanovalka v njem in tam dočakala zadnje dni svojega zemeljskega življenja. Ponovna srčna kap v

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176

*Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101*

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

sredo, 8. maja zvečer, je bila zanjo usodna. Rožni venec ob krsti pokojne Julke smo molili 15. maja zvečer, naslednji dan po pogrebni maši pa smo jo položili na keilorsko pokopališče zraven matere Romane. Bog naj ji bo bogat plačnik za vse.

Dne, 19. maja popoldne je v Royal Melbourne Hospitalu umrl **JOŽE HORVAT**. Nekaj dni pred smrtjo je še prejel zakramente. Pokojni je bil rojen 12. marca 1930 v Medžimurju blizu Čakovca. V Podgrajah se je leta 1955 poročil z Marijo Prosen in skupaj z njo odšel čez mejo. Iz Begunskega taborišča v Vidmu sta odšla v Nemčijo, kjer je Jože dobil začasno zaposlitev. V Avstralijo sta prišla na ladji Castel Felice v juniju 1958 in si uredila dom v East Keilorju. Rožni venec ob krsti pokojnega smo imeli 22. maja zvečer, naslednji dan po pogrebni maši pa smo ga pospremili na keilorsko

Pokojna Julka (prva z desne) je z upokojitvijo postala desna roka sestre Eme v kuhinji Baragovega doma.

pokopališče, kjer počiva njegova žena, umrla 3. novembra 1982. Za njim žalujeta hčerki Sonja in Vanda z družinama.

V torek, 21. maja zvečer, pa je v Freemasons Hospitalu umrl MARIO KRIZAJ. Rojen je bil 14. avgusta 1934 v Zagonu pri Postojni. V avgustu 1957 je odšel čez mejo in se 30. oktobra istega leta v Rimu poročil z Emilijo Širca. Kot begunca sta šla skozi vrsto taborišč: Trst (San Sabba), Altamura, Capua, Latina, Cremona in Napoli. Dne, 1. decembra 1959 sta na ladji Neptuniji odpotovala proti Avstraliji. Od treh otrok je bil najstarejši Karlo rojen v Altamuri, Elvira v Latini, Najmlajši Mauro John pa že v Avstraliji v Alburyju. Marjan je bil po poklicu čevljar. Ta poklic je opravljal tudi v Avstraliji. Pred odhodom v večnost je prejel zakramente. Rožni venec za pokojnega smo imeli v naši cerkvi 23. maja zvečer, po pogrebni maši naslednji dan smo ga pokopali na pokopališču Springvale. Za njim žaluje žena Emilija in otroci Karl, Elvira ter John.

V sredo, 5. junija, je v Royal Melbourne Hospital umrla MARILYN JOY HORVAT, stara 43 let. Po rodu je bila Avstralka. Po poroki s Konradom Horvatom je vzljubila še Slovenijo in jo pred nekaj leti skupaj z družino tudi obiskala. Pogrebno mašo za pokojno Marilyn smo imeli v torek, 11. junija, v cerkvi sv. Ane v Sunburyju. Sledil je pogreb na tamkajšnje pokopališče. Za njo žalujejo mož Konrad ter otroka Daniel in Natalie z družino.

Isti dan je umrl še MICHAEL LESNAK, star 30 let. Pogrebna maša zanj je bila v torek, 11. junija, ob pol dveh popoldne v cerkvi sv. Evharistije v St. Albansu. Sledil je pogreb v Altono, kjer je bil kremiran. Za njim žalujeta starša John in Anica ter sestra Erika.

V četrtek, 20. junija, je na svojem domu v St. Albansu za rakom umrla MARIJA MAJČEN, rojena Ratej. Luč sveta je zagledala 13. novembra 1941 v Ločah pri Polčanah. Že doma je spoznala moža Janeza Horvata in se z njim poročila. Skupaj

sta šla leta 1962 čez mejo in nekaj mesecev živela v Avstriji nato pa odpotovala za Avstralijo. Rožni venec ob krsti pokojne Marije smo imeli 24. junija zvečer v kapeli Nelson Brothers v Sunshineu. Pogrebno mašo pa naslednji dan v cerkvi Srca Jezusovega v St Albansu. Za njo žalujejo mož Janez s sinom Denisom in hčerko AnneMario.

Lojze Furlan iz Geelonga je poslal podatke o šem enem rojaku, ki ga je Bog poklical k sebi. To je ANTON JAMNIKAR, rojen 5. januarja 1911 na Pohorju. Po poklicu je bil zidar. Umrl pa je 29. januarja 1996 v Geelongu.

Pokojnim naj Bog nakloni nebeško srečo, mi pa molimo zanje.

+ + +

Prvo nedeljo v mesecu juniju so se nam pri mladinski maši predstavili letošnji prvoobhajanci.

V dvorani pa smo pripravili **razstavo o obisku papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji**. Dobili smo več izvodov Družine, ki je v času obiska izhajala vsak dan, knjižice, ki jih je Družina izdala za posamezna srečanja, druge časopisa in spominske podobice.

Videokaseto o papeževem obisku, ki jo je poslal p. Bazilij, pa smo si ogledali štirinajst dni kasneje.

Praznik Svetega rešnjega telesa smo tokrat praznovali na drugo nedeljo v mesecu. Pred začetkom praznične maše smo imeli telovsko procesijo s katero smo počastili Jezusa v Najsvetejšem zakramentu in ga prosili, naj blagoslovi nas, naš življenski prostor in vse, ki jih v njem srečujemo. Oltar smo postavili na vrhu stopnic pri glavnem vhodu v cerkev. Za križem se je razvila procesija s pevci, otroci, ki so trosili cvetje, možni in ženami, vmes pa so možje nosili bandera. K lepemu doživetju procesije je dalo svoj delež še sončno vreme. Bog povrni vsem, ki ste pri procesiji sodelovali.

V nedeljo, 23. junija smo pri deseti maši molili za domovino Slovenijo in za tiste, ki so skozi stoletja umirali zanj, posebej za tiste, ki se jih nihče ne spominja ali nimajo svojih grobov.

Po maši smo se zbrali na dvorišču med cerkvijo in Domom matere Romane, kjer so razvili slovensko zastavo in nato še avstralsko. Temu je v dvorani pod cerkvijo sledila kulturna prireditev ob petem rojstnem dnevu Slovenije. Navzočim sta spregovorila Aljaž Gosnar, odpravnik poslov Republike Slovenije iz Canberre in Alfred Brežnik, častni konzul RS za N.S.W. in Viktorijo, ki sta bila ta dan gosta pri maši in na prireditvi.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

Osrednji del proslave je zapolnila skrajšana predstavitev operete Radovana Gobca, **Planinska roža**. Lepo pripravljene kulise, poskočne pesmi in prijetna domača vsebina oderskega dela je pritegnila pozornost vseh. Narodni svet Viktorije je tokrat povezal kar nekaj organizacij in jih pritegnil k sodelovanju, saj je poleg njega sodelovalo še Slovensko društvo Melbourne, Veseli lovci iz St. Albansa ansambel Karantanija in naše versko središče s Slomškovo šolo in Društvom svete Eme.

Na god svete Eme Krške, ki je zavetnica našega Društva svete Eme, smo darovali večerno mašo za vse pokojne članice društva, in za božji blagoslov v društvu v prihodnje. Po maši smo se srečali še v kuhinji Baragovega doma.

Letos imamo 22. mladinski koncert pri nas v Melbourne. Mesec oktober bo vsak čas tu in začeti moramo s pripravami. Več o tem boste lahko prebrali v naslednji številki Misli.

V mesecu juliju bo na tretjo nedeljo spet kosilo za upokojence in druge, ki se jim želijo pridružiti. Četrto nedeljo po deseti maši pa ste spet povabljeni na klobase, ki jih že večkrat napravil Srečko Brožič. Obakrat ste lepo povabljeni v dvorano.

pater Tone

Dragi rojaki,

ko boste prebirali te vrstice, bom že nekaj časa pri Novi Štifti na Dolenjskem sprejemal romarje v čudoviti Marijini cerkvi. Ob koncu šesttedenskega bivanja med vami bi se rad zahvalil vsakemu posebej za gostoljubje. Posebna zahvala gre p. Tonetu in Društvu sv. Eme za nepozabne trenutke, ki sem jih preživel v Kew. Počutil sem se res kot doma, med svojimi prijatelji. Vesel sem, da sem lahko po svojih močeh priskočil na pomoč ob odsotnosti p. Bazilija. Želim vam, da po milosti božji gojite medsebojno spoštovanje in ljubezen. To je, kar nas po Mariji uči Kristus.

Vrata samostana pri Novi Štifti so vedno odprta Slovencem izpod južnega križa. Upam, da vam bom lahko vsaj nekaj gostoljubja povrnil.

V Novi Štifti imamo tudi Dom duhovnih vaj, kamor prihajajo ob vikendih birmanci, dijaki, študentje, ministranti, zakonci, skavti in drugi, ki želijo poglobljati svojo vero. Bolj stežka mi gre beseda prošnje, pa vendar. Če kdo od vas želi pomagati, da ta Dom uredimo do konca, s hvaležnostjo sprejememo vsak dar. Lahko ga date ali pošljete p. Toniju. Že v naprej vsem, Bog povrni.

Na koncu bi rad še enkrat rekel: hvala za vse! in naj bo božje varstvo nad vami.

vaš pater Niko

Del društva svete Eme s p. Nikom na stopnicah pred cerkvijo. Foto: S. Novak.

IZPOD TRIGLAVA

PRAZNIK APOSTOLOV PETRA IN PAVLA

je vsako leto dan posvetitve slovenskih novomašnikov. Teh je letos osemnajst.

Novomašniki iz koperske škofije so: **Wiljem Čušin** (župnija Šturje), **Marijan Križaj** (župnija Ilirska Bistrica) in **Ivan Likar** (župnija Ajdovščina).

Ljubljanski škofiji pripadajo: **Silvester Fabjan** (župnija Sv. Duh - Veliki Trn), **Alojz Hostnik** (župnija Šmartno pri Litiji), **Blaž Jezeršek** (župnija Stara Loka), **Slavko Judež** (župnija Novo mesto - Kapitelj), **Anton Obadič** (župnija Škofja Loka), **Klavdio Peterca** ((župnija Brezovica), **Branko Potočnik** (župnija Sv. Lenart) in **Mirko Turk** (župnija Gornji Logatec).

Jezuiti imajo letos tri novomašnike. Ti so: **Andrej Benda** (župnija Komenda), **Milan Bizant** (župnija Preska) in **Milan Žust** (župnija Vrh - Sv. Trije Kralji).

Salezjanski novomašniki so: **Milan Kavčnik** (župnija Šenčur), **Aleksander Osojnik** (župnija Maribor - Sv. Rešnje telo) in **Hanzej Rosenzopf** (župnija Ruda na avstrijskem Koroškem).

En novomašnik pa je minorit. To je **Francišek Jerant** iz župnije Prežganje.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparske in instalacijske dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

SLOVENSKE ŽELEZNICE so 2. junija praznovala častljivo obletnico - na ta dan pred 150 leti je na Slovensko pripeljal prvi vlak. Iz Gradca je prisopihal na celjsko železniško postajo. S tem je bil končan prvi del projekta Južne železnice, ki je enajst let kasneje povezal Dunaj in Trst. V počastitev praznika so Slovenske železnice pripravile več slovesnosti. Osrednja slovesnost je bila v Celju. Prireditelj je spremljala parada domačih in tujih parnih lokomotiv. Iz Gradca je na celjski kolodvor pripeljal muzejski vlak, iz Ljubljane pa sodobni vlak. Slovenske železnice so dohodek počastile tudi tako, da so vsi redni vlaki na vseh progah v Sloveniji na dan praznovanja potnike vozili brezplačno.

LJUBLJANSKI ŽUPAN Dimitrij Rupel je v navzočnosti predsednika državnega zbora Jožefa Školča, ministra za promet in zveze Ogorja Umka, generalnega direktorja Slovenskih železnic Marjana Rekarja in drugih gostov ter z blagoslovom ljubljanskega nadškofa Alojzija Šuštarja izročil namenu po izvirnih načrtih prenovljeno, sicer 150 let staro, železniško postajo v Ljubljani. Obnova postaje, ki je bila Ljubljani prej v sramoto kot v ponos, se je začela avgusta lani. Zdaj ima postaja urejen in prijazen videz, posebno lepoto ji daje na novo zgrajena stolpna ura, nadomestilo za tisto, ki se je podrla v potresu 1895.

SOVENSKI PLES je v zadnjem času dosegel nekaj velikih mednarodnih uspehov. Katarina Venturini in Andrej Šufca sta postala nova svetovna prvaka v kombinaciji, Janja Lesar in Matej Krajcar pa sta bila najboljša mladinka na svetu v latinskoameriških plesih. Katarina in Andrej sta že lani na svetovnem prvenstvu v kombinaciji standardnih in latinskoameriških plesov, ko sta bila tretja, napovedala, da bosta v roku dveh let postala svetovna prvaka. To jima je uspelo že letos. V švicarskem Wetingenu sta bila nepremagljiva v latinskoameriških plesih, kjer sta na noge spravila vso dvorano. Katarino in Andreja smo pred tremi leti srečali tudi v Avstraliji. Avgusta 1993 sta kot državna prvaka nastopila na svetovnem prvenstvu klasičnih in športnih plesov v Sydneyu in se uvrstila na osmo mesto. Predstavila sta se tudi Slovincem v Sydneyu, v Melbournu pa sta nastopila 20. avgusta v dvorani verskega središča Kew.

OKROŽNO SODIŠČE v Mariboru je začelo stečajni postopek za delniško družbo Tam Maribor in za družbo Hidromontaža. V obeh podjetjih je bilo zaposlenih približno 3.900 delavcev.

VINO '96 LJUBLJANA. Na Gospodarskem razstavišču je bil sejem VINO '96, ki ima v Ljubljani že dolgoletno tradicijo in velja za enega najpomembnejših sejmov v slovenskem glavnem mestu. Letos se je na njem predstavilo 196 razstavljalcev iz petih držav. Pred sejmom so izvedli mednarodno ocenjevanje vinskih vzorcev. Komisija iz sedmih držav je ocenila 1.294 vzorcev iz 25 držav ter slovenskim vinom podelila dva naziva šampijona, s čimer je Slovenija po besedah predsednika komisije Julija Nemaniča postala zmagovalka letošnjega vinskega sejma.

RJAVI KOSMATINEC je deležen velike pozornosti v občinah Velike Lašče, Ribnica in Kočevje. O navzočnosti medveda, pravzaprav njegovem sprehodu po poljih in vrtovih, so te dni pripovedovali preplašeni občani iz Svetega Gregorja, Prilesja, Strug, Seča in drugod. Očitno je, da je v teh gozdovih medvedov več kot doslej. Ljudje zahtevajo zmanjševanje njihovega staleža. O tem pa odloča ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo ter Lovska zveza Slovenije. Sicer pa so pred dnevi v Kočevskem rogu ulovili medvedko in jo preselili v francoske Pireneje. V kratkem naj bi tja poslali še dva kočevska kosmatinca.

PRVA KUHARSKA KNJIGA o kulinarčni umetnosti starih Rimljanov. Kaj so jedli prebivalci rimske Emone? Od kod so v tedanjo Ljubljano prihajale začimbe in eksotično sadje? V čem so pripravljali hrano in kako? Kako si lahko danes privoščimo kulinarčno razkošje takratnega časa? Na takšna in podobna vprašanja odgovarja knjiga 'Emona in rimska kuhinja-Apicijeve recepti za današnjo rabo', izdala in založila sta jo Mestni muzej Ljubljana in ČZD Kmečki glas.

DRŽAVNI ZBOR je imel na dnevnem redu 40. seje tudi prvo obravnavo predloga zakona o odpravi dvojnega državljanstva, ki ga je v zakonodajni

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovincem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

9 328 3999

BERWICK	796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	306 7211		
MALVERN	576 0433	Frances Tobin & Associates	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

postopek vložil poslanec Slovenske nacionalne stranke Zmago Jelinčič. Matični odbor za notranjo politiko in pravosodje bo državnemu zboru predlagal, naj se predlagani zakon ne sprejme, zakonu pa nasprotuje tudi vlada.

MARJANA LIPOVŠEK ČASTNA KOMORNA PEVKA. Za tenoristom Antonom Dermoto je bilo častno priznanje 'komorni pevec', tega podeljuje dunajska Državna opera, že drugič podeljeno pevcu slovenskega rodu. Na slovesnosti, 31. maja 1996, je ta laskavi naslov prejela mezzosopranistka Marjana Lipovšek. Ugledna solistka poje na največjih opernih odrih po svetu, sodeluje z najboljšimi glasbeniki in orkestri ter snema. V Državni operi na Dunaju je nastopila že v približno dvajsetih vlogah.

NA DAN DRŽAVNOSTI ob polnoči so na ljubljanskem gradu priredili petnajstminutni ognjemet in z njim počastili praznik Slovenije.

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact

STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Za razlago nemirne Slomškove dobe smo si pomagali z uvodnimi stranmi doktorskega dela mariborskega škofa Franca Krambergerja z naslovom Osrednje teološke resnice v Slomškovem oznanjevanju.

Sredi prepletanja najrazličnejših zmotnih idejnih nazorov, sredi vsesplošnega razkristjanjevanja in nevere v preteklem stoletju, je nastopil Slomšek kot duhovnik, škof in teološki učitelj slovenskega ljudstva. Znova ga je hotel poučiti, da je božji otrok, da ima edinega pravega Očeta v nebesih in da se njegovo življenje ne izteka v prazen nič. S to osrednjo mislijo je Slomšek kot oznanjevalec evangelijske resnice odkrival slovenskemu verniku z božje perspektive vse druge življenjske vrednote in norme. Z naukom o božjem otroštvu je zaznačil pravo pot verskega življenja, po kateri je hodil sam in vodil svoje ljudstvo k pravemu cilju med starimi in na novo porajajočimi se idejnimi tokovi, kot so bili racionalizem, janzenizem in jožefinizem, verski liberalizem in ravnodušnost, framonarstvo in brezverski humanizem, materializem in z revolucijo poveznani nacionalizem.

Pomudimo se nekoliko pri vsakem izmed njih in pogledimo, kako se je z njimi spoprijemal Anton Martin Slomšek.

RACIONALIZEM (RAZUMARSTVO)

Na prehodu 18. v 19. stoletje je bil pri nas močno razširjen racionalizem z načelom: ljudi je treba izobraziti, jim pokazati znanstveno utemeljene osnove v gospodarstvu in življenju ter jih rešiti praznoverja. Razum je edina luč, ki more razsvetliti človeka, zato je treba versko in cerkveno življenje prenoviti po načelih razuma.

Slomšek je spoznal usodno napako racionalizma. Vsak racionalist ima namreč svoj razum za edino pravilno merilo in vodilo življenja, zato med njimi ne more biti nikoli edinosti v mišljenju in načelih. Ideološkemu neredu pa v življenju sledi moralni nered. Najprej si človek samo želi, da ne bi bilo Boga, nato ga začne tajiti, končno ga zasovraži in odpade. Na slikovit način je Slomšek prikazal usodo razumarja, ko ga je v meditaciji "O samospoznavanju" primerjal s človekom, ki, zagledan v svoj razum, strmi v zvezde, a ne vidi, kod hodi, in ne ve, kam gre. Zato nujno pade v jamo, kjer ujet od zmote lastnega razuma osamljen propade.

Slomšek je poudarjal, da vera ni le delo razuma ampak predvsem milosti, pa tudi delo človekove svobodne volje ali delo srca. Zato je kot škof leta 1849 dal svojim duhovnikom tole pedagoško

NA POTI DO OLTARJA

SLOVENIJA
 MOBILA SVOJEGA PRVEGA
 BLAŽENOGA OČETA
 ANTON MARTIN SLOMŠEK 2

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko blagovetanje, da ste vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materina beseda vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

navodilo za verski pouk mladine in odraslih: "Prva skrb mora biti, da izobraževanje razuma in srca enakomerno napreduje. Samo razum preoblagati z znanostmi na škodo srca - to oblikuje mrzle razumnike in vodi v suhi racionalizem; zanemarjati razum in gojiti samo čustvo srca - to pa prinaša prazne cvetove brez sadu, golo čustvenost in vodi v pietizem ter zanesenjaštvo. Oboje je zgrešena vzgoja... Vendar dušni pastir naj nikoli ne prezre, da imajo otroci, kakor sploh vsi še nepokvarjeni in neizobraženi ljudje, navadno več srca kakor razuma in da je torej mnogo lažje najti pot do razuma skoz srce, kakor pa obratno, skoz mrzli razum do srca... Žal se je doslej v naših ljudskih šolah gledalo le na razvijanje razuma v škodo srca... 'Naše šole so navadno same ledenice,' je tožil rajni knezoškof Roman (Zaengerle), in prav je imel... Ali nimamo žalostne izkušnje, da postaja učeča se mladina z vsakim letom svojega napredovanja čedalje bolj neverna in da versko prepričanje ter pobožno življenje tem bolj gineta, kolikor bolj se množijo znanosti uma..."

JANZENIZEM IN JOŽEFINIZEM

Skupaj z racionalizmom sta v naših krajih ovirala praktično versko življenje janzenizem in jožefinizem. Zaradi napačnih nazorov o milosti in nepravilnega pojmovanja Svetega pisma je janzenizem oteževal prejetje zakramentov, zlasti opravljanje svete pokore in prejetje svetega obhajila. Z janzenističnimi nazori prežeti duhovniki so dajali odvezo šele po večkratni spovedi; nalagali so velike in ostre pokore. Sveto obhajilo jim je bilo plačilo za krepostno življenje, zato so ga dovoljevali le nekaterim in še tem le za veliko noč. Tudi glede drugih pobožnosti je imel janzenizem napačne nazore. Češčenje sv. Rešnjega telesa, Matere božje

jožefinizmom se je Slomšek srečal takoj v začetku svoje duhovniške službe in se ves čas svojega življenja boril zoper njiju. Kot škof je s pridigami, spisi, predvsem pa s pastirskimi listi popravljaj škodo, ki sta jo povzročila pri duhovnikih in vernikih s svojo protizakramentalno ostjo. Z apostolsko gorečnostjo je pospeševal pogosto prejetje zakramentov. Neutrudno je poudarjal, da sme vernik, ki ni v stanju smrtnega greha, pod vodstvom in z vednostjo svojega spovednika čim pogosteje prejemati sv. Rešnje telo. V zakramentalnem življenju je videl rešitev verskega, moralnega in končno večnega življenja svojih vernikov.

V pastirskem listu za postni čas leta 1848 je spregovoril z besedami sv. Frančiška Saleškega: "Prejmite prav pogosto presveto Rešnje telo in verjemite mi, da če svoje duše pogosto nahranite s studencem vse lepote in dobrote, vse svetosti in čistosti, bodo pred njim čedne in pravične, svete in čiste. ... Če vas vprašajo otroci sveta (posvetni kristjani), zakaj tolikokrat hodite k božji mizi, jim recite, da to delate zato, da bi se očistili svojih napak (grehov), znebili svoje revščine, se potolazili v svojih težavah, prejeli moči v svoji slabosti. Povejte jim, da je pogosto obhajilo potrebno dvojnim ljudem: popolnim, ki so dobro pripravljene in bi nadvse nemodro ravnali, če se ne bi bližali studencu vse popolnosti; nepopolnim, da bi pravo popolnost iskali; - močnim, da ne oslabijo, slabim, da se okrepcajo; - bolnim, da ozdravijo, zdravim, da ne zbolijo. Povejte tistim, ki niso preveč obloženi s svetnimi opravili, naj gredo velikokrat k božji mizi, ker jih delo ne ovira; tisti pa, ki so zamotani v mnoge svetne reči, naj to tudi storijo, ker jim je to silno, silno potrebno."

Leta 1852 je pisal vernikom svoje škofije: "Prvi kristjani so bili skrbni... Po vsakem storjenem grehu so se brez odlašanja spokorili, pa tudi pri vsaki maši, posebno ob nedeljah in svetih praznikih so uživali presveto Rešnje telo. ... Kakor hitro pa so začeli opuščati božjo mizo, je tudi sveta srčnost kristjanov začela umirati in je umrla..." Razen navajanja k zakramentalnemu življenju je pri škofu Slomšku še vrsta drugih, zlasti pastoralnih ukrepov, s katerimi je odpravljaj napake in posledice janzenizma in jožefinizma. V duhovno in versko korist vernikov je uvedel tridnevne duhovne obnove po stanovih in postne govore. Leta 1860 je vpeljal šmarnično pobožnost. In končno - vneto je trebil ostanke praznoverja, ki so poleg idejnih tokov ogrožali čistost vere med ljudstvom.

[nadaljevanje prihodnjič/
 Pripravila K. M.

in svetnikov je imel za razvado, vse zunanje pobožnosti (procesije, romanja, pobožnost križevega pota, rožni venec, litanije, devetdnevnice, blagoslovi...) so bile več ali manj znamenja praznoverja.

Vse te nazore je sprejel, jih širil in se jih dosledno držal jožefinizem, ki sicer ni vseboval kakih izrazitih verskih zmot, a jim je bil zelo blizu. Po turških nevarnostih so vladarji dobili v svoje roke vso oblast v državi. Prizadevali so si, da znanost, umetnost, šola, Cerkev, versko življenje in sploh vse delujoče sile vprežejo v službo države, zato so vse podrgli državnemu nadzorstvu. Reforme so se začele za časa Marije Terezije (1740 - 1780), svoj višek pa so dosegle pod Jožefom II. (1780 - 1790). Res je, da so jožefinske reforme prinesle v cerkveno upravo neki red, a med duhovščino je zavladal skoraj za celo stoletje togi uradniški duh, nezanimanje za pravo teološko izobrazbo, za verski pouk in pastoralno delo. Med ljudstvom je zavel pravi verski hlad; zakramentalno življenje je za nekaj časa zamrlo; zaradi mlačnosti in nepoučenosti pa se je razpaslo mnogo praznoverja.

Z ozkosrčnim janzenizmom in uradniškim

*O Maria - moja mati -
 tebi se kajem - u varstvo
 daj mi. Pod svoj svob polajš-
 me zavrij - Moj olesni la-
 gel varh - bodi moj tovarš.
 varj: nu - vodi me - in jri.*

Slomškov rokopis

SV. RAFAEL

SYDNEY

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

V CANBERRI bodo službe božje 21. julija in 18. avgusta ob štirih popoldne, septembra pa spet ob 6. uri zvečer.

NEWCASTLE je na vrsti za službo božjo v nedeljo, 30. junija (peta nedelja). Zbrali se bomo v stolni cerkvi Srca Jezusovega v Hamiltonu ob 6. uri zvečer. Pred mašo bo priložnost za zakrament sprave, po maši pa bo srečanje v dvorani. Obvestite se med seboj in, če je mogoče, omogočite prevoz tistim, ki drugače ne morejo priti.

FOLKLORNI NASTOP bo v naši dvorani v Merrylandsu v nedeljo, 30. junija. Predstavili se nam bodo člani folklorne skupine iz Canberre pod vodstvom gospe Ljube Pribac. Pokazali nam bodo plese iz različnih predelov Slovenije. Nastopajoči bodo v narodnih nošah najprej pri sveti maši ob pol desetih, koncert pa bo ob 11. uri. Upam, da se boste te izredne prireditve udeležili v velikem številu in s tem izrazili priznanje in zahvalo plesalcem iz Canberre!

STOJNICO bomo spet imeli v četrtek, 11. julija. Ponovno se priporočamo -vaši naklonjenosti, da pripevate primerne, dobro ohranjene predmete.

CAR RALLY je naša vsakoletna prireditev za mladino in odrasle. Letošnja, šesta po vrsti, bo na sporedu v nedeljo, 11. avgusta. Lanskoletni zmagovalc je bila družina Olge Lah, ki bo tudi organizator letošnje. Prijave bodo sprejemali po maši v Merrylandsu v juliju mesecu.

PATER TOMAŽ se je zaradi zdravstvenih in osebnih razlogov odločil, da se vrne v domovino. Dne 29. junija bo praznoval 25-letnico svojega mašniškega posvečenja. Slovesnost bo imel v domači župniji Št. Vid nad Ljubljano v krogu matere, bratov, sorodnikov in sobratov. Tukajšnji zdravnik-ortoped, ki mu je operiral gleženj, pravi, da bo zdravljenje noge vzelo dve leti. Zato

potrebuje počitek. Patru Tomažu čestitamo ob njegovi srebrni maši in mu želimo za naprej obilo zdravja in uspehov v duhovniški službi!

POKOJNI

Devetega aprila 1996 je v Wollongongu umrla LINA LYDIA PELKO, rojena ZIEGLER. Bila je vdova po pokojnem Alojzu Pelku, ki je umrl 26. 7. 1987. Rojena je bila 29. 3. 1916 v Heidelbergu v Nemčiji. Pokojnica zapušča hčerko Helgo, ki je bila poročena s Pavlom Arharjem. Pavle je umrl v prometni nesreči blizu Singeltona, N. S. W., ko je bil kot rezervist-kuhar v vojaški službi. Nesreča se je zgodila 23. 2. 1973. Pokojna zapušča poleg omenjene hčerke Helge tudi vnukinjo Angelino in vnuka Petra. Pogrebna maša je bila v Warrawongu, k večnemu počitku pa so jo položili na pokopališče Lakeside v Daptu, kjer že devet let počiva mož Alojz.

V četrtek, 23. maja 1996, je v bolnici v Auburnu (Sydney) umrl rojak ANDREJ LUIS CIBEJ. Rojen je bil 24. 9. 1919 v Gorici kot sin Andreja in Jožefine, rojene Nibrant. Dne 20. 12. 1942 se je v Gorici poročil z Marijo, rojeno Bregant, prav tako iz Gorice po rodu. Andrej je prišel v Avstralijo leta 1956 in živel nekaj časa v Melbournu. Naslednje leto sta prišla za njim v Avstralijo žena Marija in sin Hermes. Najprej so živeli v Leichhardt, leta 1958 pa so si kupili hišo v Auburnu. Andrej se je kmalu zaposlil v pivovarni Tooth na Broadwayu, kjer je delal vse do upokojitve. Bolehal je na dihalnih organih (Emphysema), zaradi česar je tudi umrl. Dan pred smrtjo je prejel zakramente. Pokojnik zapušča poleg omenjene žene Marije in sina Hermesa - ki je poročen z Valerijo, rojeno Collie in imata sina Andreja in Jamesa - tudi dve sestri, Mafaldo in Marico, v domovini; brat Boris pa je že med pokojnimi. Pogrebna maša za Andreja je bila v naši cerkvi v Merrylandsu v ponedeljek, 27. maja, po njej pa upepelitev v Rookwoodu.

V ponedeljek, 27. maja 1996, je v bolnici St. Vincent v Sydneyu umrl. KARL EICHOIZER. Rojen je bil 5. 11. 1936 v Radljah ob Dravi. Zaposlen je bil v tovarni stekla v Redfernu. Pokojnik je bil upepeljen v krematoriju Botany v petek, 31. maja 1996. Njegov zadnji naslov je bil: Cleveland Inn Hotel, 433 Cleveland St., Redfern, N. S. W.

V ponedeljek, 17. junija 1996 zvečer je v bolnici na Gold Coastu (Queensland) umrl JOŽE JUDNIČ. Rojen je bil 2. 3. 1934 v Črnomlju. V Ljubljani se je leta 1975 poročil z Marijo Umek po rodu iz Reštanja pri Senovem. V njihovi družini je bilo deset otrok. Po rojstvu hčerke Brigitte sta prišla v

Avstralijo, kjer se jima je rodil še sin John. Najprej so živeli v Melbournu v Viktoriji. Leta 1986 so se preselili na Zlato obalo, kot mnogi drugi rojaki iz Melbournu in Sydneya. Bil je zaposlen kot strugar in monter v podjetju za proizvodnjo strešne pločevine. Rad se je udeleževal slovenskih prireditvev in naše službe božje, kadar je bila na Zalti obali. Redno je družina obiskovala bogoslužje v domači fari v cerkvi Srca Jezusovega v Merimacu. Pred tremi leti je zbolel za rakovo boleznijo. Lansko leto sta z ženo še obiskala rojstni kraj. Po vrnitvi je bolezen vztrajno napredovala. Dober teden dni pred smrtjo je moral v bolnico. Spravljen z Bogom - zakramente mu je podelil duhovnik iz Southporta - je vdan v božjo voljo sklenil svoje zemeljsko življenje. V petek, 21. junija je bila zanj darovana pogrebna maša v njegovi farni cerkvi Srca Jezusovega, nato so ga pokopali na pokopališču v Carrari. Pokojni Jože nima več živih sorodnikov. Na pogreb je prišla sestra njegove žene, Greta, ki živi v Švici.

Duše pokojnih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru, mi pa se jih spomnimo v molitvi.

KRSTI

IMOGEN ELIZABETH EGAN, Wahroonga, N. S. W. Oče Sean, mati Ingrid, rojena Klobasa. Botra sta bila Eamon Egan in Suzana Elliott. Krščena je bila 1. marca 1996 v cerkvi St. Anthony, Terry Hills, New South Wales.

LAUREN TEJA STARIHA, Kings Langley, N. S. W. Oče Henry Istok, mati Miriam Franca, rojena Bavčar. Botra sta bila Bogdan Bavčar in Suze Zec. Krščena je bila 13. aprila v cerkvi Sv. Rafael, Merrylands.

ANTHONY JOSEPH OCH, Bankstown, N. S. W. Oče David Joseph, mati Karen, rojena Šajn. Botra sta bila Paul Och in Judy Šajn. Krščen je bil 14. aprila 1996 v cerkvi St. Felix, Bankstown.

VERONIKA VIČIČ, Croydon Park, N. S. W. Oče Jožef, mati Jenny, rojena Muha. Botra sta bila Vojimir in Sonija Vičič, ki sta ju zastopala Leon in

JOHN & ZORKA

Odrpto
od 11 am do 11 pm,
v petek in soboto
do ene ponoči.
Ob nedeljah zaprto.
Domača hrana.
Dobra postrežba
posameznikom
in skupinam!

137 Bank Street
SOUTH MELBOURNE
Tel: (03) 9690 5148

Nives Grlj. Krščena 21. aprila 1996 v cerkvi Sv. Rafaela, Merrylands.

CARLY MARIE ROMEO, Wakeley, N. S. W. Oče Rocco, mati Yolanda, rojena Samsa. Botra sta bila Dušan in Sandra Samsa. Krščena 28. aprila 1996 v cerkvi Sv. Rafael, Merrylands.

JULIAN ANDREW AVERY, Rosemeadow, N. S. W. Oče Peter, mati Tanja, rojena Kukovec. Botra sta bila Ross in Sue Russo. Krščen je bil 26. maja 1996 v cerkvi Sv. Rafael, Merrylands.

ELISA MARIA BARIČ, Ingleburn, N. S. W. Oče Tony, mati Maria, rojena Brodnik. Botri so bili: Louis Brodnik, Tanya Barič, Brigitte Johnson in Anthony Abraham. Krščena je bila 2. junija 1996 v cerkvi Sv. Rafaela, Merrylands.

DANIEL DAVID SAMSA, Bankstown, N. S. W. Oče Dušan, mati Sandra, rojena Fabjančič. Boter je bil Boris Fabjančič. Krščen 2. junija 1996 v cerkvi Sv. Rafaela, Merrylands.

Novokrščenim malčkom, staršem in botrom iskrene čestitke. Bog daj, da bi novi člani Cerkve imeli močno oporo za krščansko življenje v svojih družinah!

POROKA

PETER REES LEWIS, Dulwich Hill, N. S. W., sin Douglasa in Leslie, rojene Chapman, rojen v Sydneyu in JOŽICA ČRNEC, hčerka Jožeta in Erne, rojena v Sydneyu, krščena v Paddingtonu. Priči sta bila David Craig in Erna Dimech. Par se je poročil 20. aprila 1996 v cerkvi Sv. Rafaela v Merrylandsu. Petru in Jožici iskrene čestitke z željo in prošnjo za obilico božjega blagoslova na njihni skupni življenjski poti!

pater Valerijan

Zbogom Avstralija

Dne 6. 11. 1995 sem na povabilo zakoncev g. Vinka Ovijacha in njegove žene, gospe Marije, prišel v Avstralijo. Srečen sem bil tu in hitro so minili dnevi, tedni, meseci in prišel je dan povratka, v duši pa ostaja prelep spomin na Avstralijo, na sobrate, srčno dobre Slovence in njihove družine.

Prijetna in iskrena so bila srečanja v slovenskem verskem središču Merrylandsu, tako pri bogoslužju ob številni udeležbi in aktivnem sodelovanju rojakov, ob zborovskem in ljudskem petju, kot po njem. Vzpodbudne so bile besede sobratov patra Tomaža in patra Valerijana po maši ob nedeljah in ob raznih prireditvah ter slovesnostih. V župnijski dvorani pa živahni in iskreni pogovori z rojaki.

V Merrylandsu sem se srečal tudi s častnim konzulom g. Fredijem Brežnikom, človekom, ki ga odlikujeta humanost in dobrotu. Spoznal sem tudi g. Jožeta Košoroka. Kmalu sva si postala iskrena prijatelja. Večkrat sva se peljala na izlet v bližnjo in daljno okolico Sydneya. Prelep spomin bo ostal v moji duši še na srčno dobri družini Lukežič in Lah.

Zeel sem si nekoliko širše ogledati Avstralijo, kar se mi je tudi posrečilo. Na povabilo članov Dramske skupine Merrylands sem z njimi odpotoval v Newcastle, kjer so zelo doživeto zaigrali veseloigro Vdova Rošlinka. Bilo je smeha, dobre volje, tudi BBQ ni manjkal; pri vsem tem pa prijetni pogovori z rojaki.

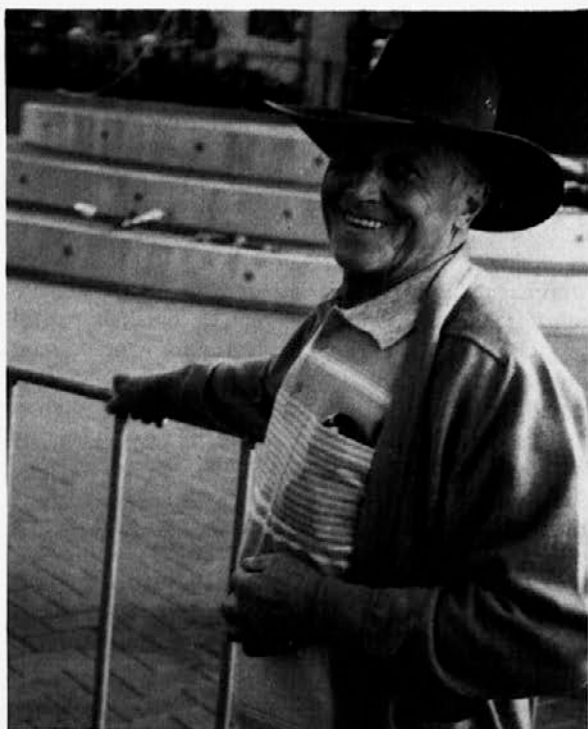
Obiskal sem tudi Lightning Ridge, kraj kjer številni iščejo srečo pri izkopavanju opalov. Tam živeča slovenska rojaka g. Albin Poršek in njegova žena ga Justina, sta mi nudila odlično gostoljubje, domačnost in me peljala na ogled kraja.

Z letalom sem odpotoval v Adelaido in bil gost p. Janeza, ki je kakor sv. Frančišek z ljubeznijo povezan z naravo. Odlično me je pogostil. Je strokovnjak v kuhi. Tam sem se srečal tudi z rojakom g. Ignacem Ahlinom in bil nekaj ur gost v njegovi hiši. Prijeten je bil pogovor. Zanimalo ga je kaj kaj je novega v njegovi rojstni fari. Ogledala sva si tudi obalo ob Adelaidi. Nato me je peljal tudi v tamkajšnji slovenski klub, kjer sem doživel prijetno srečanje z rojaki in odlično pogostitev.

Iz Adelaide sem z avtobusom odpotoval v Milduro, kjer me je pristrčno sprejela in pogostila moja nekdanja učenka ga. Jožica Gerden. Omogočila mi je ogled zanimivosti Mildure in popeljala tudi na trgateg v Tonkovim, ki so naju bogato obdarili s sladkim grozdom. Po petdnevnem, prijetnem bivanju v Milduri, sem z letalom odletel v Melbourne, kjer me je na letališču pričakal p. Tone. Pristrčno sva se pozdravila in odpeljala v župnišče, kjer sem se srečal tudi s patrom Bazilijem, ki je dolgoletni urednik Misli, prve slovenske revije v Avstraliji. Kljub obilnemu delu v dušnem pastirstvu, sta mi nudila prijetno domačnost, gostoljubje in ogled Melbourne in njegove okolice. Somaševal sem z njima v prikupni slovenski cerkvi, posvečeni slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu. Prijeten pa je bil izlet v oddaljeno Wodongo, kjer je bila ravno takrat maša.

V Canberri pa sem bil deležen usluge g. Faleža. Potrudil se je in mi dobrohotno omogočil ogled mesta. Tam živeči g. Karlo Ovijach, pa mi je v času bivanja v Canberri nudil prijetno gostoljubje in bivanje v njegovem domu.

V Avstraliji sem bil deležen tudi številnih povabil družin, s katerimi sem prišel v stik. Prav je, da nekatere po priimku tudi imenujem: Lah, Lukežič,

Sereni, Jamšek, Brkovec, Lavkovič Toni, Pautner, Lajovic, V. J. Ovijach, Bavčar, Koncilija, Kustec, Grča, Koželj, Šušteršič, Konda, Smuk, Fabjan. Ob njih sem spoznal njihovo iskrenost, dobrohotnost in pravi krščanski odnos do bližnjega. Blagor njim!

Z molitveno skupino sem konec aprila poromal na grob prve avstralske svetnice Mary Mackillop. Tam sem maševal, molitvena skupina pa je mašo popestrila z ljudskim petjem. Lepo je bilo.

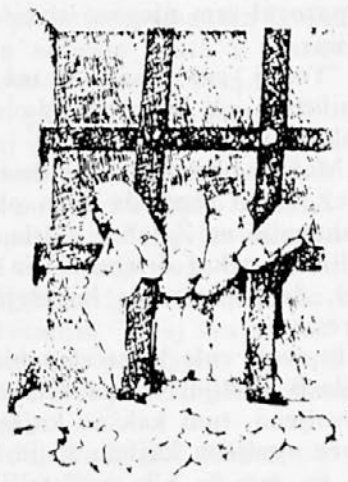
Več kot šest mesecev pa sta mi nudila dom, gostoljubje in prijetno bivanje zakonca g. Vinko Ovijach in ga. Marija iz Bankstowna. Bila sta skrbna kot oče in mati ter mi nudila številne usluge. Pogosto sem odhajal z njima na izlet v bližnjo in daljno okolico Sydneya. Pa tudi več sto kilometrov v Snowy Mountains, Lightning Ridge, Coffs Harbour... Imata veliko prijateljev in pogosto so prihajala vabila na obisk k slovenskim družinam, kjer je bilo vse tako prijetno, iskreno in domače. Bog, ki vidi vsako dobro delo, naj jima povrne in spremlja s svojim blagoslovom.

Za številne usluge, lepe zglede sobratov in vas vseh, dragi rijaki, pristrčna zahvala. Bog naj vas ohrani in varuje, da boste tudi v prihodnje, kakor doslej, kot ena duša in eno srce tesno povezani v bratovski ljubezni, edinosti in zvestobi Bogu, Cerkvi, bližnjemu, matični domovini Sloveniji in materinemu jeziku.

Stanko Kastelic

Misli, junij 1996

MOJE CELICE

/ CELICA 153 /

"Odložite," sem mu rekel. Ne vem, kaj si je misli o meni, ko je videl na mizi pisalni stroj. Morda se je bal, da bo zopet kakšno zaslišanje. Culo je položil na tla in si pomencal roke. Videl sem, da so snažne, plave žile pa so izdajale, da je mož že v letih. Je izobraženec? Morda celo duhovnik? Jetnik le počasi tipa, najprej s pogledi, šele potem z besedami. In tudi te morajo biti obzirne, ker vsak nosi svojo butaro preizkušenj, trpljenja, osamljenosti in skrivnosti. Čeprav bi rad vse to odložil in nekemu zaupal, nima poguma, ker ne ve, kakšna ušesa bodo sprejemala in katera usta oddajala, da ne ostane več skrivnost. Najhujši je molk ob srečanju dveh jetnikov. Natihoma sprašujeta drug drugega, v srcu: Kdo si? Kaj delaš tu? Zakaj so me dali k tebi? Si lahko zaupava?

Podal sem mu roko in povedal svoje ime. Roka je bila mrzla. Bila je že pozna jesen.

"Jaz sem Jože Kres," je rekel.

"Kres!" sem se začudil, "potem pa naju ne bo zeblo!" Zasmeljal se je. Dobro mu je delo.

"Odkod pa ste?"

"Vavta vas pri Novem mestu. Tam sem bil župnik," se je počasi odpiral.

"Tudi jaz sem duhovnik," sem mu povedal.

"Rees!?" se je začudil in me objel. Solze so mu prišle v oči. Čutil je olajšanje. Začel je pripovedovati, kje so ga imeli zaprtega, kako je potekalo zasliševanje in koliko let je bil obsojen. Ni mogel verjeti, da sem bil jaz obsojen na smrt in da imam pred sabo dvajset let strogega zapora. Njegova obsodba na dve leti je bila malenkost v primeri z mojo. O takih kaznih smo govorili, da jih lahko jetnik presedi na kibli.

Ponudil mi je, naj se tikava. Bilo mi je nerodno.

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU PATRA
BERNARDA ZA NAŠE "MISLI":

\$90.- Mavrič Zorina; \$42.- Fatovic Stana; \$40.- Kmetič Lojze, Umbrazunas Marija, Vadnjak Stanko in Angela; \$30.- Cuderman Mirko, Marko Frančiška, Pretnar Julij; \$20.- Kokl Marija, Krevatin Majda, Lazarič Karla, Fink Emil, Vajdic Elizabeta; \$10.- Brumen Anton, Černjak Zorka, Horvat Marija, Dominko Ana, Pahor Marija, Pišotek Ivan, Dejak Leopold, Kolatchew Pavla, Konda Anton, Vodopivec Dora, Pohlen Ivanka, Dekleva Jože, Bembič Marija, Kosi Marija, Šoba Jože, Nemeč Frederick; \$5.- Wagner Marta, Sankovič Antonija, Grilj Frenk, Logar Albert, Kovač Štefan, Kraynik Maks, Tanšek Apolonija, Žužek Franc, Taubner Marija, Latimer Jolanda, Spermjak Marija.

Včasih se morda kdo sprašuje, zakaj je v tiskovnem skladu zapisana manjša ali večja vsota, kot je kdo dal. Nekdo naprimer pošlje \$50 za letno naročnino in sklad, v skladu pa je vpisanih le \$20. V tem primeru je bil dolžan naročnino še za prejšnja leta. Včasih kdo zaostane za celo vrsto let, potem pa v nekaj letih vse nadoknadi. Ker je bila v prejšnjih letih nižja naročnina, se lahko zgodi, da kdo daruje v sklad le \$1, pa čeprav jih je poslal \$50. Ko berete darovalce za sklad, ali pa iščete svoj dar, skušajte upoštevati tudi to.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE
MISIJARJE:

\$150.- N.N.; \$50.- Jože Štemberger (za p. Pepija); \$20.- N.N. (za lačne), Alojzija Gosak; \$10.- Čuk Pavla (za lačne), Jože Štemberger (za lačne), A. Gosak (za lačne).

**ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:**

\$200.- DBI; \$50.- Poje Slavka;
\$20.- Kosi Marija; \$10.- N.N.,
Hojak Jelka.

**ZA REVEŽE V BIH:
\$250.- M.M.**

**ZA STROŠKE PAPEŽEVEGA
OBISKA:
\$250.- M.M.**

**ZA BRONASTA VRATA
LJUBLJANSKE STOLNICE:
\$50.- Ponikvar Ana.**

**CERKEV MARIJE SNEŽNE
NAD ČRTONIČAMI:
\$100.- N.N.**

**VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERNO POVRNI!**

Eden od dvanajstih apostolov s slikovite oceanske ceste, Viktorija.

Opazoval sem njegove sive lase in sem se čutil otroka pred njim.

"Tukaj sva enaka," mi je rekel. "Oba nosiva isto uniformo. V Kristusu pa sva si brata. Leta ne igrajo nobene vloge."

Mož je prekoračil šestdeseto leto, duševno pa je bil zelo svež. Čutil sem, da bom ob njem veliko pridobil. Stik z duhovniki na Žalah je bil le zunanji. Ubijalo nas je delo. V celici je nekaj drugega. Tu odkrivaš globino sojetnika, če veš, da je notranje bogatejši od tebe. In tak je bil Jože Kres.

Iz svoje cule je začel pobirati predmete, ki ji jetniku po milosti pustijo: zobno ščetko, milo, glavnik, in če mu je dovoljeno, tudi kakšno knjigo. Kres je imel s sabo brevir; stara oguljena knjiga, ki je nešteto krat romala skozi roke, tu pa mu je bila prijateljica, ki je tolažila, bodrila in krajšala čas. S sabo je imel tudi nekaj osebnega perila in lepe volnene nogavice. Videl sem, da so nove.

"Glej, te mi je pa nečakinja spletla in mi jih poslala. Teh ne bom nosil čez dan. Nataknil si jih bom zvečer, da me ponoči ne bo zeblo. Ti imaš še mlado kri, jaz pa sem že v letih in kri ne leze več po žilah kot v mladosti."

Zvečer je imel poseben obred, preden se je spravil v posteljo. Pomencal si je roke, med dlanmi podrgnil nogavico in si jo počasi natikal. "Huhuhu, hahaha!" je delal, ko je legel na mrzlo slamnjačo in hukal v dlani, kot bi hotel s tem ogreti premrlo telo.

Dnevi so postali bolj zanimivi. Skupaj sva molila brevir. Ko je zvečer pogledal, kaj bova molila naslednji dan, se je včasih zasmel in rekel: "Jutri je pa za papeževo kuharico!" Prvič sem ga debelo pogledal in ko je videl, da ga ne razumem, je rekel: "Jutri je 'de ea', to je za papeževo kuharico." Razumel sem ga in se tudi jaz zasmel. 'De ea' je pomenilo molitev bogoslužnega dnevnika. Mož je bil duhovit in je večkrat z dovtipi lajšal dneve. Pomagal mi je pri pregledovanju časnika in mi narekoval članke, ki jih je bilo treba prepisati. Ko je šlo za duhovnike ljubljanske škofije, mi je o vsakem kaj več povedal, zlasti o tistih, ki jih nisem srečal na Žalah ali v Novem mestu. Ko sva za en dan opravila delo, mi je govoril o knjigah, ki jih je prebral. Bil je velik ljubitelj knjig.

Vsako jutro je bila dana možnost, da se je kdo javil na raport k upravniku ali v ambulanto. Kresu je pešal vid. Čez oči mu je rasla mrena. Javil se je v ambulanto in obljubili so mu, da pojde na operacijo, vendar mora precej časa čakati. In je tudi to dočkal. V bolnišnici so imeli posebno sobo za jetnike, ki je bila stalno pod nadzorstvom paznika v civilu ali v bolničarski obleki. V bolnišnici je ostal nekaj dni. Vrnil se je ves srečen, ker je zopet dobro

videl. Dnevi njegovega zapora pa so se polagoma iztekali. Nestrpno je čakal, kdaj se mu odprejo vrata v svobodo, čeprav je vedel, da bo še bolj nadzorovan kot prej.

Po njegovem odhodu sem nekaj časa ostal sam. Bilo mi je dolgčas po tem možu, ki mi je prinesel v zapor toliko vedrine in globoke vere. Laže sem prenašal samoto, ker se mi je zdelo, da še vedno stopica po celici in huka v dlani.

Samota ni trajala dolgo. Zopet so se odprla vrata in v sobo sta stopila dva moža, prvi majhen in suh, drugi velik, močan in rdeč v obraz, kot bi bil zaripel. Gledala sta me začudeno kot Kres ob prvem srečanju. "Zdaj sva pa tu," je rekel veliki hropeče, kot bi bil močno prehlajen. Govoril je bolj z grlom kot z odprtimi usti. Da bi ju rešil zadrege, sem povedal, kdo sem in jima dal roko.

"A, tako!" je rekel manjši, "duhovnik ste? Midva sva pa patra minorita s Ptuja. Jaz sem p. Marjan Gojkošek, ta pa je p. Andrej Vatovec."

"Odkod ste pa vi?" je bil radoveden p. Andrej.

"Jaz sem Primorec, z Goriškega."

"A?!" se je začudil. "Ja pa s Krasa, blizu Vrem."

Videl sem, da mu je dobro delo, da sva oba Primorca in je postal takoj zaupljiv. Pripovedovala sta mi, kaj se je zgodilo v njihovem samostanu, kako je bila cerkev porušena in je niso pustili obnoviti, kako so jim metali polena pod noge pri delu in jih blatili po časnikih, češ da so krivi celo nekega umora.

Pater Marjan je bil bolehen, umirjen, poduhovljen, iz p. Andreja pa je dehtelo zdravje; s svojimi rdečimi lici in počasno hojo je bil - kot bi rekli Italijani - "L'uomo del dolce far niente", podoben Don Abbondiju iz Manzonijevih Zaročencev. V tej celici je dobil novo ime: Padre Gallina. Nekega dne sta namreč dobila od doma kokoš. Dala sta jo na okno, kjer je bilo bolj hladno. Zvečer je Andrej pozabil to dragocenost potegniti v sobo. Sredi noči se je prebudil in začel klicati Marjana: "Padre, padre, gallina!" češ, na oknu je, vzemi jo noter. Tako mu je ostal vzdevek Padre Gallina. Oba sta imela le kratko dobo zapora. Nekaj časa drug za drugega nista vedela, da sta v zaporu. Pater Marjan je bil gvardijan na Ptuju, Andrej pa v Šentvidu pri Ptuju. V zaporu sta se začudeno pogledala, ker se je njuna zunanost spremenila. Andrej je bil prej bolehen, v zaporu pa se mu je zdravje zboljšalo, dobil je apetit in se začel rediti. Pri Marjanu pa je bilo ravno nasprotno. Zapor je nanj porazno deloval. Zdravje mu je zrahljal, da je zbolel na pljučih. Njuna življenjska pot je bila zelo različna. Andreja so kot primorskega dečka pritegnili italijanski minoriti. Študiral je v Rimu, med vojno je deloval po samostanih v Dalmaciji in po vojni je prišel na Štajersko. Pater Marjan pa je bil doma blizu Ptuja in je tudi deloval v svojem ožjem kraju.

(Nadaljevanje sledi)

V ključnih zadevah ni bilo velikih napak

Do plebiscita me je skrbelo za domačo politično enotnost, po njem pa predvsem zaradi nepripravljenosti Beograda, da bi se o razdružitvi v miru dogovorili. Res bal sem se samo grožnje JLA, da bo uporabila vse sile.

Slovenska država se je utrdila, ima trdno valuto, začela je nujno preobrazbo, prešla v gospodarsko rast, se približala Evropski zvezi, hitro gradi infrastrukturo; Skrbijo pa me hitrost naše preobrazbe, posledice volilnega dobrikanja iz leta 1992, ko je Drnovškova vlada močno povečala javno porabo. Skrbi me pravnost v naši državi, velik zastoj v denacionalizaciji, neurejeno razmerje do preteklosti, počasna privatizacija. Namesto volje po temeljnem družbenem soglasju, se pojavlja socialno in nacionalno zapeljevanje ljudstva ter ustvarjanje nasprotij s političnimi nameni.

Mislím, da v ključnih zadevah ni bilo velikih napak, pač pa je bila politična napaka razpad Demosa, česar ne pripisujem ravno sebi. Mogoče bi se bilo treba drugače dogovoriti o načinu odločanja v Demosu.

Druge parlamentarne volitve so ojačale stare politične sile, zato številni zastoji, upad dinamike in drugačni politični povdarki.

To je odgovor Lojzeta Peterleta, prvega vladnega predsednika in predsednika SKD na Slovenčev vprašanje ob peti obletnici samostojne slovenske države. Tako kot še nekatere druge tvorce osamosvojitve, so ga vprašali, česa se je najbolj bal v času osamosvajanja, o dobrih in slabih straneh zadnjih petih let slovenske države in podobno.

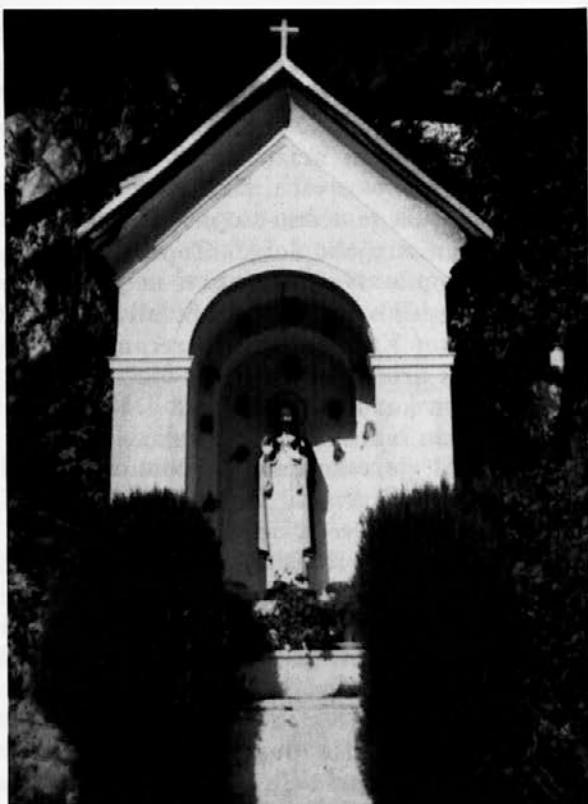
SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487

Čas hitro beži in šele danes sem se spravil k pisanju za naš in vaš mesečnik Misli, ki ga nekateri pričakujete z velikim veseljem in sprašujete kako da še ni nove številke. Vzrokov za to je več. Včasih je težko pisati, ker se ti zdi, da se ni zgodilo nič posebnega. Vedno je kaj novega, le opazovati je treba, saj gredo drugače stvari mimo nas.

V naši skupnosti je ta mesec minil brez posebnih dogodkov. V matičnih knjigah krstov in porok ni novih imen. Zato pa se je marsikaj dogajalo v naši Sloveniji, ki jo je obiskal sveti oče Janez Pavel II na kar smo lahko iskreno ponosni. Avstralski mediji so obisku posvetili bore malo pozornosti, čeprav znajo včasih nepomebno novico predstaviti kot največji dogodek. V zadnjih Mislih ste o obisku lako precej prebrali. Tudi na državnem omrežju SBS radija ste lahko slišali podrobno poročilo o obisku. Na adelaidskem etničnem radiu pa ste o obisku papeža lahko poslušali kar v treh oddajah, ki jih je naše versko središče v celoti posvetilo temu velikemu zgodovinskemu dogodku.

V petek, 14. junija smo si ogledali video kaseto o papeževem obisku v Sloveniji, ki jo je poslal p. Bazilij vsem trem verskim središčem. Hvala p. Bazilij! Tako smo lahko na lastne oči videli, kako je bilo na srečanjih s papežem. Mislim, da rojakom, ki so odšli v Slovenijo, da bi se srečali s svetim očetom, ni žal. Tudi sam sem želel iti z njimi, pa iz tehničnih razlogov ni bilo mogoče. Gotovo je bil to edinstven dogodek za vso Slovenijo. Pri tem se je pokazala globoka vera našega naroda. Med pripravami na papežev prihod so mnogi, tako doma kot v tujini, dvomili o uspehu njegovega obiska. V našem slovenskem časniku je ob tem naprimer pisalo: "tu se kaže slovenska verska in kulturna brezbriznost." O tem pišem zato, ker smo tudi tukaj v tujini molili za uspeh obiska. Prepričan sem, da ima tudi naša molitev svoj delež pri tem, da je vse skupaj potekalo drugače kot so napovedovali. Papež je na Brniku spregovoril tudi nam: "...**(tu) je navzoča tudi močna skupina Slovencev po svetu, ... Njim in vsem, katere zatopajo, velja moj**

Vaška kapelica Srca Jezusovega, Podoreh.

pozdrav: zagotavljam vam, da ste mi resnično pri srcu." Upam, da bodo te besede in njegov blagoslov doprinesle k spravi med rojaki v tujini.

Naša skupnost upokojencev v Južni Avstraliji je bila že nekajkrat omenjena. Spomnil bi rad na to, da je s strani države etničnim skupinam na voljo kombi, ki si ga tudi naša skupnost večkrat najame. Vsak potnik v skupini plača le en dolar za vožnjo čez cel dan. Zvečer je treba kombi vrniti organizaciji, ki je zadolžena zanj. Pri nas ta kombi že nekaj let vozi g. Milan Čeligoj. Vedno je na razpolago rojakom in ustreže njihovi želji, ko si izberejo kraj izleta. Seveda je kombi namenjen le upokojencem. Koliko lepih trenutkov doživijo rojaki na takih izletih, bi oni sami najbolje povedali. Naveličani pustega vsakdanjika, utrujeni od skrbi in bolezni, gredo radi na izlet v prijetni družbi, kjer ne manjka smeha, ne dobre volje. Z lepimi vtisi, ki marsikomu ostanejo za dolgo v spominu, se vračajo na svoje domove. Veliko naših rojakov se pomena takih izletov sploh ne zaveda. Včasih imam občutek, da nekateri mislijo, da delajo nekomu uslugo, če se pridružijo skupini. Spet druge moti to, da izlet organizira dr. Frank in je v povezavi z

verskim središčem, zato vse skupaj bojkotirajo. Ne zavedajo se, da delamo vsi za slovensko skupnost ne glede na to kateri organizaciji kdo pripada. Najprej smo Slovenci in morali bi dati drug drugemu podporo, drugače se nam slabo piše; samo tako bomo preživeli. Šele ko skupnost izgubi nekoga, ki je veliko napravil zanjo, opazimo vrzel, ki je ostala za njim. Bo že držalo, da smo Slovenci priden pa tudi zelo trmast narod.

S temi vrsticami ne želim kritizirati, temveč hočem rojake spodbuditi, da bi z veseljem sprejeli,

Od 19. do 28. aprila letos sem bil na obisku pri naših rojakih v Perthu. Nadomestil sem p. Janeza, ki zaradi obveznosti ni mogel napovedanega obiska uresničiti.

Zadnja slovenska maša v Perthu je bila lansko leto ob obisku škofa Urana. Spomini na srečanje z njim so še vedno živi.

Slovenski katoliški svet pod vodstvom Silvota Bezgovška, Zlatke Agrež in drugih članov mi je na kratko predstavil načrt obiska. Tako smo se k prvi maši zbrali v nedeljo, 21. aprila v cerkvi svetega Kierana v Osborne Parku. Še enkrat smo podoživeli veliko noč s slovenskim petjem in skupaj prosili za uspeh papeževega obiska v Sloveniji. Zboru pod vodstvom Mary Stockbauer so pri petju pomagali tudi drugi. Med tednom sem se srečal z bolniki in ostarelimi, ki so to želeli. Večkrat sem bil pri Rudiju Zorzutu, ki je nekaj dni po mojem odhodu, lepo spravljen z Bogom, odšel v večnost. Z nekaterimi rojaki smo obiskali grobove na

Peščene sipine na robu Lancelina, ribiške vasice severno od Perth.

kar nam država nudi. Druge narodne skupnosti s pridom uporabljajo to ugodnost, nam pa se zdi, da ne smemo bremeniti države, hočemo ostati poštenjani...

Takšni izleti in skupna srečanja naj bi nas povezovala v veliko družino, ki si zna pomagati, pa tudi odpuščati. Če bo tako, nam ni treba trepetati pred izginotjem in tudi mladi se bodo lahko od nas marsikaj naučili. Kot je rekel papež v Postojni: "korajža velja." Pa brez zamere!

pater Janez

PERTH

pokopališču v Karrakatti in v Fremantlu. Med tednom smo obiskali Lancelin, kjer je na le nekaj sto metrov ozkem pasu med puščavo in oceanom zraslo ribiško naselje. V soboto smo poromali v Rockingham in v cerkvi Lurške Marije podoživljali srečanja z našimi domačimi božjimi potmi od Brezij do Višarj in od Svete do Ptujске gore. Tam smo zmolili še litanije Matere božje. Po maši smo imeli piknik v parku ob obali. Vožnja v avtobusu tja in nazaj je bila pravo doživetje za vse, saj ni manjkalo petja, smeha in tudi prijateljskega pogovora ne. Drugo nedeljo smo sveto mašo združili z majniško pobožnostjo in se izročili v varstvo Marije Pomagaj. Po maši smo obiskali še slovenski klub v Guildfordu, ki je od leta 1983, ko so ga kupili, postal mnogim že kar domač. Tam sem dobil tudi priročnik za učenje slovenskega jezika *Junior Slovene*, ki ga je leta 1983 sestavil in izdal zdaj že pokojni dr. Pušenjak iz Perth. Sredi noči pa so me pospremili na letališče in tako sem se moral posloviti od rojakov in od Perth.

Na koncu bi se rad zahvalil vsem, ki ste prišli na naša skupna srečanja; vsem, ki ste me vozili okoli in povabili na svoje domove. Posebej se želim zahvaliti katoliškemu svetu ki je skrbel za organizacijo mojega obiska, z željo, da bi še naprej zbirali rojake k mesečni molitvi rožnega venca in bili v pomoč tistim, ki so pomoči najbolj potrebni. Nazadnje za vsemi naj omenim še Anico in Slavka Tomšiča, ki sta me sprejela na svoj dom in starševsko skrbela zame. Anica je vsako jutro spremenila kuhinjo v kapelo, kjer smo nato darovali sveto mašo. Bog vama povrni za vse, enako tudi vsem drugim.

pater Tone

Z VSEH VETROV

PRESEDNIK VLADE Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek je 10. junija 1996 v Luksenburgu, skupaj z ministri za zunanje zadeve članic Evropske unije slovesno podpisal sporazum o pridružitvi med Republiko Slovenijo ter Evropsko unijo in njenimi državami članicami.

Ob tej priložnosti je dr. Janez Drnovšek predal tudi prošnjo Republike Slovenije za polnopravno članstvo v Evropski uniji.

Slovenija se s podpisom sporazuma o pridružitvi formalno vključuje v krog pridruženih članic, ki se pripravljajo na članstvo v tej evropski skupnosti.

TORONTO. V nedeljo, 23. julija je bil na slovenskem letovišču pri Boltonu v Kanadi 37. slovenski dan posvečen škofu Antonu Martinu Slomšku. Sveti maši je sledil pester program s slavnostnim govornikom p. Bazilijem, urednikom naših Misli. Ob tem je p. Bazilij prejel kulturno nagrado, ki jo je organizator prireditve Slovensko-kanadski svet namiril njemu.

AVSTRALSKA IZDAJA svetovno znanega tednika *New Europe* je začela izhajati konec letošnjega junija. Namenjena je bralcem v Avstraliji in Novi Zelandiji. V podnaslovu piše, da je to vodilni svetovni časopis, ki vas seznanja z novimi trižišči. V avstralski prilogi tega tednika sta kar dve strani posvečeni Sloveniji. Na kratko je opisana pot Slovenije do samostojnosti, razvoj gospodarstva, vračanje na svetovni trg in pridružitve evropski uniji. Predstavljena je trgovinska izmenjava med Slovenijo in Avstralijo in kje se kažejo nove možnosti. Turisti in poslovneži bodo tu lahko našli osnovne podatke, ki jih mora poznati vsak, ki prihaja v tujo državo.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

V **BUENOS AIRESU** v Argentini je 1. maja letos umrl zdovski pesnik in kulturni delavec **France Papež**. Rodil se je 20. marca v Kotu pri Semiču. Študiral je v Novem mestu. Po italjanski kapitulaciji se je pridružil partizanom, po novemberski nemški ofenzivi istega leta se je znašel med domobranci in dočkal konec vojne v Ljubljani. V begunskih taboriščih v Serviglianu in Senigallii je obiskoval slovensko gimnazijo, po preselitvi v Argentino 1948 pa v Buenos Airesu visokošolske tečaje o filozofiji in Slovensko likovno akademijo pri SKA. Postal je uradnik v tovarni, se posvetil kulturnemu delu in od 1970 urejal osrednjo revijo *Meddobje*.

Papež je napisal vrsto esejev in kritik. Prevedel je Eliotovi drami *Igra pri koktajlu* in *Umor v katedrali*. Sam je napisal poetično dramo *Gozd*. Izdal je dve pesniški zbirki: *Osnovno govorjenje* (1957) in *Dva svetova* (1985). O slovenskem življenju v Argentini poroča knjiga esejev *Zapisi iz zdomstva*. Uredil je drugo buenosaireško izdajo Balantičevih pesmi. S Tinetom Debeljakom pa je uredil *Antologijo slovenskega zdomskega pesništva* in ji napisal tudi uvodno študijo.

S Papežem je odšel zadnji ustvarjalec prve generacije izseljencev po zadnji vojni.

MARIAZELL. Od 11. do 13. oktobra bo v Mariazell v Avstriji veliko evropsko romanje. Med znanimi cerkvenimi osebnostmi sta že napovedala svoj prihod predsednik Sveta evropskih škofovskih konferenc praški nadškof in kardinal Miroslav Vlk in avstrijski kardinal Franz Konig. Romanje bo nosilo naslov: *Mir v srednji Evropi*. Prireditelji vabijo tudi slovenske katoličane, posebej forklorne skupine, ki bodo lahko nastopile v priložnostnem programu.

SLOVENSKO DRUŠTVO TRIGLAV iz Splita bo od 9. do 31. julija v ljubljanski galeriji Commerce na Einspillerjevi 6 razstavljalo slike, akvarele in risbe članov likovne sekcije društva.

Društvo je bilo ustanovljeno 9. maja 1992 in šteje

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

R
&
R

850 članov; je včlanjeno v Zvezo Slovencev na Hrvaškem s sedežem na Reki.

OB OBISKU PAPEŽA Janeza Pavla II. v Sloveniji je Misijonsko središče Slovenije izdalo brošuro Slovenci v misijonih 1996. Podatki ob koncu aprila letos pričajo, da je po svetu 105 slovenskih misijonarjev, in sicer v 31 državah (za misijonske-dežele veljajo tudi Albanija in nekatere južnoameriške države). Največ jih je na Madagaskarju (20), sledi Zambija (15). Najdlje, od leta 1928, je v misijonih (v Bombayju) sestra Konradina Resnik, rojena 1905.

Brošura prinaša tudi naslove in nekaj podatkov o posameznih misijonarjih, ki jih po pripadnosti lahko tako porazdelimo: 9 škofijskih in 34 redovnih duhovnikov, 4 redovni bratje, 45 redovnic in 13 laičkih misijonarjev.

NA HRADČANIH v Pragi sta češki in slovenski predsednik, Havel in Kučan, 23. maja odprla veliko razstavo o arhitektu Jožetu Plečniku z naslovom Arhitektura za novo demokracijo.

V ALŽIRSKEM glavnem mestu v stolnici Naše Gospe afriške so 2. junija imeli mašo zadušnico za sedem umorjenih trapistov iz samostana Notre dame de l'Atlas. Muslimanski skrajneži so jih ugrabili konec meseca marca in jih 21. maja umorili na

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

grozljiv način v bližini mesta Medea. Pri maši zadušnici je kot papežev predstavnik govoril predsednik Papeškega sveta za medverski dialog kardinal Francis Arinze. Poudaril je, da si bolečino ob smrti menihov delijo mnogi ljudje v Alžiriji, po vsej Afriki, v Franciji in vesoljni Cerkvi. Zbrane je povabil k molitvi k Bogu, da bi prebivalcem te dežele pomagal najti pot do trajnega miru in sprave. Treba je nadaljevati dialog z muslimani, saj vsi kristjani in muslimani dobre volje obsojajo nasilje.

Prior Christian-Marie de Cherge je najožjim sorodnikom zapustil duhovno oporoko, napisano konec leta 1993. V njej je zapisal, da se zaveda nevarnosti svojega delovanja v Alžiriji in računa tudi na naslino smrt. V primeru njegove smrti naj ljudje mislijo na to, da je svoje življenje namenil Bogu v Alžiriji.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L
PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

*MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS

*PRESTIGE CAR SPECIALISTS

*ALL MAKES AND MODELS

*BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES

*INSURANCE WORK

*3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

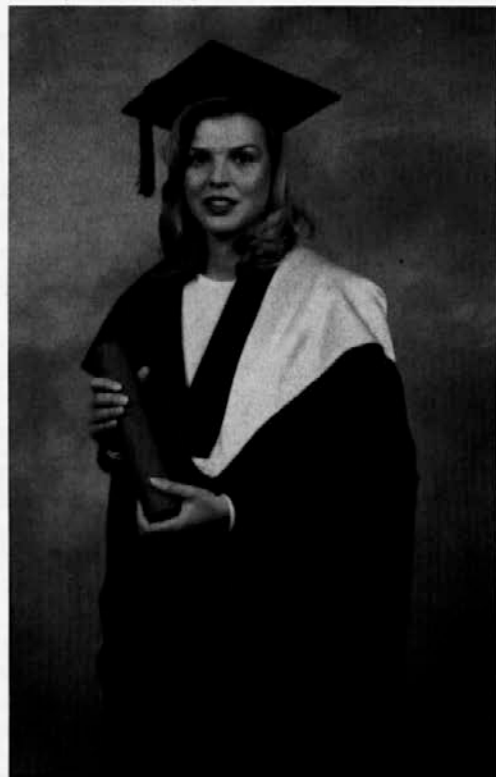

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

V GALERII MLADIH bomo tokrat obiskali Geelong. Predstavljamo vam JULIE KURE, ki se je rodila v družini Julijane in zdaj že pokojnega Nikolaja Kure. Oba starša sta doma iz Bele krajine ali bolj natančno blizu Starega trga ob Kolpi. Julie je izgubila očeta, ko ji je bilo komaj dvanajst let. Očetova smrt je težko prizadela vso družino, saj so bili otroci še mladi. Julie ima dva starejša brata Nikota in Petra ter mlajšo sestro Christino.

Po končani osnovni šoli je Julie obiskovala srednjo šolo v Sacred Heart College v Geelongu. Nato se je vpisala na RMIT in tam študirala tri leta. Diplomirala je leta 1992 in dobila Bachelor of Applied Science, Applied Chemistry. Nato je dobila štipendijo od Australian Wool Research and Promotion Organisation in nadaljevala s študijem. Leta 1994 je študij zaključila z Master of Applied Science, smer kemija.

Julie se je najprej za sedem mesecev zaposlila v Geelongu, zdaj pa dela v Kodakovem raziskovalnem laboratoriju v Coburgu kot znanstvena raziskovalka.

Letos že

DVAINDVAJSETI

MLADINSKI KONCERT

**Pririjajo ga verska in kulturna
središča v Avstraliji.**

Mladinski koncert bo letos v Melbournu, v času šolskih počitnic, v soboto, 5. oktobra. Mladi, vabljeni ste, da z glasbo, petjem in plesom sodelujete pri tej tradicionalni prireditvi. Tako kot vsako leto sprjemajo vaše prijave vsa tri verska središča.

Če se srečate z Julie, boste videli, da govori tudi slovensko. Komaj pet let stara je hodila z bratoma in še nekaterimi otroci na dom Lidije Čušin, kjer so se učili slovenskega jezika. Takrat še ni bilo geelongških klubskih prostorov. Slovensko se je učila tudi kasneje v klubu, na srednji šoli v North Geelongu in zadnje leto na univerzitetni visoki šoli v Melbournu, kjer je iz slovenščine tudi maturirala.

Rada se spomni let, ko se je učila pisati in brati in peti. Za proslave so se učili lažje igrice. Plesala je pri folklorni skupni na slovenskem klubu v Geelongu. Ples ji je bil vedno pri srcu. Učila se je step plesa in jazz baleta. S sestro Christino sta skupaj hodili na vaje in z nastopi sodelovali na koncertih.

Julie je skupaj s sestro in mamo vrsto let prihajala v Melbourne na walkathon in na ta način prispevala svoj delež k dograditvi Doma matere Romane. Pa tudi pri slovenski maši v Geelongu jo boste srečali.

Zdaj ko že ima službo, Julie že resno razmišlja o bodočnosti. Želimo ji, da bi se ji uresničile želje in še veliko uspehov v prihodnje.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE v Canberri čestita vsem Slovenkam in Slovencem ob peti obletnici neodvisnosti SLOVENSKE DRŽAVE.

Ob tem se ponovno spominjamo vse podpore - tako moralne kot materialne - pri uresničevanju našega skupnega cilja: samostojne in neodvisne Slovenije.

Evropska skupnost nam je dala pred dvema tednoma najlepše darilo; sprejela nas je medse in s tem potrdila, da spoštujemo osnovne vrednote zahodnega sveta.

Dragi Slovenci in Slovenke, ob dnevu, ko zopet privrejo na dan naša čustva izpred petih let, želim, da skupno nazdravimo na dolgo in uspešno življenje naše mlade in prelepe domovine Slovenije.

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

Veleposlaništvo RS hkrati sporoča, da bodo naslednji konzularni dnevi v mesecu juliju:

SYDNEY: četrtek, 25. julija 1996 od 10.00 do 12.30 v slovenskem verskem središču Merrylands; od 15.00 do 17.30 istega dne pa v prostorih slovenskega društva Sydney.

GEELONG: petek, 26. julija 1996 od 14.00 do 16.00 v prostorih slovenskega društva Ivan Cankar.

MELBOURNE: sobota, 27. julija 1996 od 10.00 do 12.30 v slovenskem verskem središču v Kewju (pisarna SNS).

Če se želite srečati z nami, vas prosimo, da nam to predhodno sporočite po telefonu.

Urad veleposlaništva v Canberri ima uradne ure vsak delovni dan od 10.00 do 13.00 popoldne. V tem času lahko dobite osebno ali po telefonu vse potrebne konzularne informacije.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6.
60 Marcus Clarke St., CANBERRA CITY
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

Slovenija
Moja dežela

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

V MAJSKI številki Misli je prišlo do neljube pomote. V pismu Marije Senčar, ki se ob izgubi svojega moža Jožeta Senčarja zahvaljuje vsem, ki so ji v težkih trenutkih stali ob strani, manjka zadnji del pisma. Zato je pismo v celoti objavljeno v tej številki. Gospa Marija Senčar, vam pa se za to napako iskreno opravičujem. - p. Tone

SYDNEY, N.S.W. - Ob nenadni izgubi mojega dragega moža, diplomiranega inženirja Jožeta Senčarja, se iz vsega srca zahvaljujem vsem navzočim na Slovenskem društvu Sydney v Wetherill Parku, vključno z reševalci bolnice v Fairfieldu, ker ste mu dne 22. februarja 1996 skušali rešiti življenje.

Izredna zahvala patru Valerijanu Jenku za poslednje sveto olje, pogrebno sveto mašo v Merrylandsu in pogrebni obred v kapelici rockwoodskega krematorija. Nepozabne so njegove tolažilne in bodrilne besede. Enaka zahvala tudi patru Baziliju Valentinu v Melbournu. Tudi njegova tolažba mi bo ostala v spominu, prav tako kot besede drage sestre Hilarije iz Sydneya.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, poprijeli za krsto kot g. Franci Rank in g. Toni Šimec; darovali cvetje ali dar v zdravstvene namene Heart Foundation.

Posebna zahvala sestri Francki Žižek in njenemu pevskeemu zboru kot tudi g. Štefanu Šerneku in pevskeemu zboru Slovenskega društva Sydney, govornikoma g. Jožetu Smuku in g. Stanku Samsi ter g. Cvetku Faležu za prebrani poslednji pozdrav dr. Jožeta Bernika, predsednika Svetovnega slovenskega kongresa. Srčna hvala za vsa ustna in pisna sožalja, darovane svete maše (Slovenski narodni svet Viktorije, družina Š. in M. Mesarič, družina L. in J. Košorok) in molitve za pokoj njegove duše. Posebna zahvala tudi g. Francu Horvatu in njegovi hčerki Danici, ki je v narodni noši in s slovensko zastavo izkazala posebno čast, in to ob odprti krsti v kapeli pogrebnega zavoda Olsens Funerals v Caringbahu, v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu ter krematoriju v Rockwoodu.

Prisrčna zahvala Slovenskemu narodnemu svetu za New South Wales za denarno pomoč in sedmino pri Slovenskem društvu Sydney.

Najlepše se zahvaljujem tudi ga. Justu Ribič in

vsem ženam, ki ste pomagale pri pripravljanju prigrizka, postrežbi ter prinesle odlično pecivo. Enako velja tudi za vse odbornike in člane Slovenskega društva Sydney.

Nekateri ste se prišli posloviti od zelo daleč, na primer g. Jože Vah iz Queenslanda; veliko vas je bilo tudi iz ACT-ja... Doma, v Sloveniji, kjer so bili posmrtni ostanki Jožeta Senčarja z vso ljubeznijo položeni v grob njegovih staršev, Jožeta in Anice Senčar, rojene Štusej, pa se je od njega poslovil tudi pater Ciril Božič. Mnogoštevilnim navzočim sorodnikom in prijateljem je v svojem prelepem in nepozabnem govoru orisal Jožeta kot svojega prijatelja, diplomiranega inženirja kemije in odličnega poznavalca računalništva.

Vsem prijateljem in znanecem, ki ste mojega Jožeta cenili in ga imeli radi in ste mi kakor koli stali ob strani ob tej težki izgubi, prav vsem za vso pomoč in posebne usluge, iz srca hvala! Gospe Marti Samsa pa samo: "Marta, draga, naj ti Bog povrne, Tvoja pomoč je neprecenljiva!" - **Zalujoča žena Marija Senčar.**

CARINA, QLD. - Spoštovani pater Tone! Pošiljam vam prispevek za rubriko Iz avstralske Slovenije.

Slovanski papež - prvi ne Italijan po dobrih 500 letih - je bil na obisku v deželici pod Triglavom. Tã

*Three return flights a week
Mondays, Thursdays and Saturdays
from Melbourne and Sydney
to Vienna and Ljubljana*

*Trikrat na teden iz Melbourne in Sydney na
Dunaj, v Ljubljano in nazaj*

LAUDA telefon: 1 800 642438 (brezplačni poklic)

The only airline direct to
the Heart of Europe

Lauda-air

obisk je bil še posebej pomemben, ker je drugi dan svojega bivanja v Sloveniji, v soboto 18. maja, proslavljal svoj visoki 76 rojstni dan. Smo se tega zavedali? Tukajšnja televizija je kar dvakrat pokazala njegov obisk, pod naslovom Ljubljana = Slovenija. Tako je končno tudi naša deželica bila deležna tega edinstvenega obiska.

Misli so mi ob tem dogodku uhajale v leto 1979, ko sva se z ženo dobrih pet mesecev "potepala" po Evropi in obiskala tudi Večno mesto. En dan sva ostala tam, ker je bilo najavljeno, da bo papež ta dan nagovoril zbrano tisočglavo množico na Trgu svetega Petra v vseh mogočih in nemogočih jezikih, ter jo na koncu obkrožil z džipom. Imel sem srečo, da se je pripeljal mimo mene in na hitro sem mu lahko stisnil roko v pozdrav. Tega srečanja pač ne bom pozabil!

Drugih novic o papežu iz Kraljčine dežele žal ne morem podati, naj pa se oglasijo drugi, ki so za to poklicani. Lep pozdrav. - **Janez Primožič.**

ELIZABETH DOWNS, S.A. - Bolj poredko se kdo oglasi z našega konca, zato je prav, da se spomnimo na praznik materinskega dne. O njem na dolgo in široko razpredajo po časopisih, na televiziji in radiu, največ v raznovrstnih reklamah. Vendar so še ljudje, ki imajo do praznika naših mater resničen odnos.

To se je pokazalo tudi v našem verskem središču. Po maši smo imeli na ta dan kratek program, ki so ga letos namesto otrok izvedli odrasli. Pripravila ga je gospa Stanka Cintič. Skupaj z gospodom patrom Janezom in gospo Anico Rant so imeli res lep in pomemben program. Orosilo se je marsikatero oko. Tri matere, ki so še posebej zaslužne za našo skupnost, so bile obdarovane z lepimi zelenimi rastlinami v lončkih.

Seveda pa ni bilo vsega konec v cerkvi; po maši smo bile vse matere in žene pogoščene v dvoranci. Kosilo so pripravili očetje oziroma možje s pomočjo mladih, ki so prav pridno pomagali. Zahvaljujem se prav vsem, pod vodstvom našega patra seveda, ker pa brez ženskih rok ne gre, tudi materam, ki so priskočile na pomoč. Še enkrat hvala in pozdrav vsem! - **Marta Zrim.**

MT. MEE, QLD. - Dragi pater urednik, hvala za lepe Misli. Čeprav je Družina obširno in lepo poročala o papeževem obisku, sem bil vesel dopisa patra Bazilija. Za nas v Avstraliji, ki se temu zgodovinskemu dogodku nismo mogli osebno pridružiti, je bil patrov dopis o njegovem doživetju še posebno zanimiv.

Vidim, da se v Mislih zelo malo poroča o

Kraljičini deželi, kar je seveda naša krivda. Vsaj zaradi kronike bi rad omenil nekaj pomembnejših nedavnih dogodkov. Dne 16. marca je bila v dvorani društva Planinka prireditve Hollywood Stars, v kateri so se predstavili naši domači talenti. Isto prireditev so v izpopolnjeni obliki ponovili 22. junija.

Druga dokaj uspešna prireditev na našem hriščku - REUNION - je bila 21. aprila. Namenjena je bila predvsem mlajšim članom naše skupnosti. Prišlo pa je tudi veliko starejših rojakov. Lepo je bilo videti toliko mladine skupaj. Pred leti so bili še otroci, zdaj pa so večinoma prišli že z družinami in obujali spomine na prva srečanja skupaj z nami. Organizatorica tega srečanja Vilma Alley je obljubila, da bo taka srečanja še ponovila. Pohvalo zasluži tudi letošnji upravni odbor Planike s predsednikom Vinkom Čoperjem, ki se resnično trudi za razvoj in ohranitev slovenstva v tem delu Avstralije.

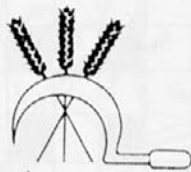
Slovenski narodni svet Queenslanda se je na zadnjem sestanku odločil, da bodo ves denar, ki je trenutno v blagajni, namenili za nabavo še dveh marmornatih plošč za naše slovensko znamenje, na katerem so zapisana imena pokojnih rojakov iz Kraljičine dežele. Ker pa to še ni dovolj, se še priporočamo za darove, še posebej svojcem pokojnih. Tudi seznam pokojnih bomo še dopolnili.

Na koncu moram poročati še o smrti našega bivšega soseda ADOLFA PERGERJA, ki je umrl 2. aprila letos za rakom na svojem domu v D'Agularju. Adolf je bil mirnega značaja in vedno pripravljen pomagati komurkoli: posamezniku, društvu ali pa Sloveniji v času vojne. Rojen je bil 4. oktobra 1943 v Orehovi vasi pri Mariboru. V Avstralijo je prišel leta 1963. Bil je zelo priljubljen ne le med Slovenci ampak tudi med Avstralci, čemur je priča velika udeležba na pogrebu v Marijini cerkvi v Woodfordu, kjer smo se od njega poslovili. Po poklicu je bil kovač in zelo dober varilec. Njegovo delo je bilo cenjeno. Na društvenem hriščku smo s pomočjo njegovega podjetja Perger Industries postavili železno ogrodje

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom se toplo priporočamo z raznovrstnim domačim pecivom, kruhom in še drugimi dobrotami naše peči.
F. M. P. BRACKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075)398 759

naše dvorane. Naj počiva v Božjem miru, mi pa ga ohranimo v lepem spominu in molitvi. - Vas lepo pozdravlja Mirko Cuderman.

GEELONG, VIC. - Prisrčna hvala vsem prijateljem, ki so mi pomagali in še pomagajo pri okrevanju po moji nenadni operaciji. Hvala za vse dobre želje. Posebno se zahvaljujem gospodu Gustelnu in gospej Lidiji za vse. In Bog jim poplačaj. - Lotka Rafolt iz Geelonga.

MATJAŠIČ ALOJZ je umrl v Avstraliji nekako pred desetimi leti. Če kdo ve, kje je nazadnje živel, naj to sporoči v uredništvo Misli ali p. Valerijanu v Sydney.

Sorodniki iščejo ANTONA JUŽINO. Informacije o njem pošljite na uredništvo Misli in mi jih bomo posredovali naprej.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

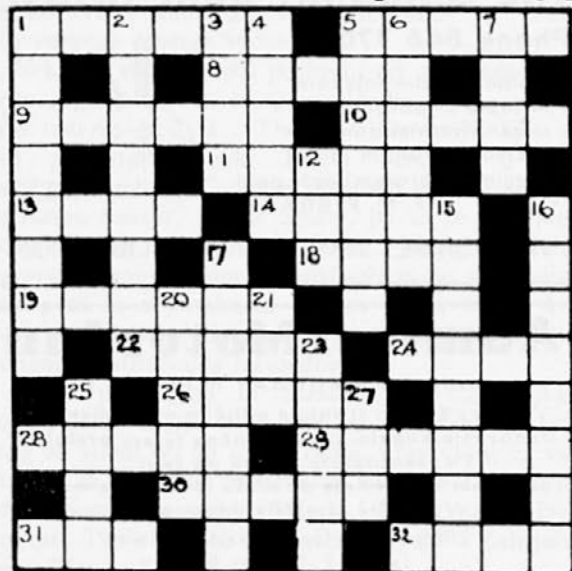
A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

VODORAVNO: 1. mesto na Gorenjskem; 5. usmrčiti; 8. nasprotno od redka; 9. ime znanstvenika Tesla; 10. dežela Ahajcev; 11. drevored s tujko; 13. tovarna v Celju; 14. žensko ime; 18. kar otipaš; 19. prebivalci polarnih pokrajin; 22. pripadniki starega plemena (Obri); 24. žensko ime; 26. posedujemo; 28. predmeti, ki jih dajemo mrtvim v spomin; 29. otroci brez bratov in sester; 30. hunski poglavar, 31. oseba, ki krade; 32. prevožno sredstvo v dvojini.

NAVPIČNO: 1. gora blizu Triglava (2568m); 2. letovišče na Jadranu; 3. šivanka; 4. avstralska žival; 5. prikriti; 6. hvaliti se; 7. žensko ime; 12. ... in isto; 15. v lasti Apolona; 16. znanilka pomladi; 17. dati narkozo; 20. žensko ime (Ivanka); 21. irska ilegalna organizacija; 23. posedovala je; 25. bližnja sorodnica; 27. vzvišena pesem.

Rešitev pošljite na uredništvo Misli do 18. julija.

Rešitev majske križanke ima pod 13 več rešitev, druge rešitve pa so vpisane.

Rešitev majske križanke so poslali: Lidija Čušin, Jože Grilj, Jožica Gerden, Anton Ule, Ivanka Žabkar, Emilia Šerek, Stanko Pibernik, Milan Prešeren in Angela Židan. Izžrebana je bila Jožica Gerden.

UVOŽENO IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Čemu bi hodili v širni svet, ko pa doma srečamo svetovno krizo na vsakem koraku.

+ Ko mi teče voda v grlo, si zaželim, da bi bila vino.

+ Kadar so neumni na oblasti, se pametni delajo neumne, neumni pa pametne.

- Koliko zasluži tvoj oče na dan?

- Nič!

- Kako nič?

- Zato, ker je nočni čuvaj.

+

Krpana pripeljejo v bolnišnico z obvezano glavo.

- Ali ste poročeni, ga vpraša bolničarka pri sprejemu.

- Ne, odvrne Krpan, - povozili so me.

+

- Ko bom velika, bom postala učiteljica.

- Zakaj?

- Dopoldne imajo vedno prav, popoldne pa vedno prosto.

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! – Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena osem dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.
MAN WHO BUILT THE SNOWY je pošla, a pisatelj Ivan Kopal pripravlja novo, tretjo in izboljšano izdajo.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.– dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič – Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

MEN WHO BUILT THE SNOWY je izšla pri Goriški Mohorjevi v slovenskem prevodu. Na razpolago bo v kratkem pri avtorju Ivanu Kobalu. Kdor jo želi imeti, naj jo naroči pri njem (4 St. Andrews Place, Rydalmere 2116, NSW), on bo poskrbel, da jo dobi. Cena je petnajst dolarjev brez poštne.

HREPENENJA IN SANJE je nova pesniška zbirka, ki nam jo poklanja naš adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena dvanajst dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1996

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

15 July 1996
10 August 1996

16 September 1996
12 October 1996

14 November 1996
9 December 1996

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 9 842 5666

Lic. No:
3 0 2 1 8

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1996

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666